

İLMİ ARAŞTIRMA

TEMMUZ 2013

SAYI: 2013/07 (109)

ISSN 1304-9607

www.ilmiarastirma.net

5 TL

**Sorunların Çözümü için,
Dünyaya Sevgiyi Öğretecek
Sevgi Öğretmeni**

H.z. Mehdi (a.s.)

HEDİYE KİTAP!
www.globalkitap.com

MÜMİNİN 24 SAATİ

- Osmanlı'daki
Ramazan Coşkusu ve
Düşündürdükleri

- Mültecilere Destek Olmak
Allah'ın Rızı Olacağı
En Güzel Tavidır

TÜRKİYE'NİN YENİ KANALI

HAYATA BAKIŞINIZI DEĞİŞTİRECEK

ADNAN OKTAR

İLE SOHBETLER

KIYMETLİ İSLAM ALİMLERİMİZİN HAYATLARI

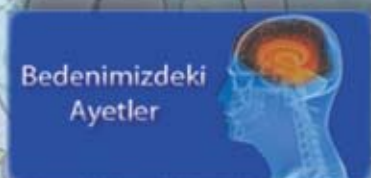
BELGESELLER

İTTİHAD-I İSLAM ÜZERİNE SOHBETLER

ÜNLÜ KONUKLARLA SOHBETLER

AHİR ZAMAN KONULARI

SEVİMLİ CANLILAR

FREKANS: 12525 / 30000 / V (DİKEY)

www.A9.com.tr

www.harunyahya.org

www.harunyahya.tv

4 **KAPAK KONUSU**

*Sorunların Çözümü İçin,
Dünyaya Sevgiyi
Öğretecek
Sevgi Öğretmeni
Hz. Mehdi (a.s)*

18

**Allah'ın Dünyada
Yarattığı Güzellikleri
Görebilmek
Derin İman Gerektirir**

58

**Mültecilere Destek
Olmak Allah'ın
Razı Olacağı
En Güzel Tavidır**

12

**Osmanlı'daki Ramazan Coşkusu ve
Düşündürdükleri**

BU AY

- 2 Güncel
- 30 Derin Düşünmeyen İnsanların Yüksek İdealleri Olamaz
- 38 Allah'ı Zikretmek Kalplere Şifadır
- 44 "...Şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir..." (Bakara Suresi, 269)
- 50 Güvensizlik Sevgiyi Zedeler
- 57 Bir Ayet Bir Açıklama

İLMİ ARAŞTIRMA - Temmuz 2013-

Yayın Türü: Yaygın / **Araştırma Yayıncılık adına imtiyaz sahibi:** Bedri Edis Yılmaz,

Adres: Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3 Ataşehir - İstanbul

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Fatih Hikmet Müftüoğlu,

Adres: Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3 Ataşehir - İstanbul

Yönetim Adresi: Araştırma Yayıncılık, Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3

Ataşehir - İstanbul **Tel:** 0 216 660 00 59 **Fax:** 0 216 660 16 85

Abonelik Tel: 0216 4444441 **Matbaa:** Express Basımevi /

Deposite İş Merkezi A6 Blok No: 309, İkitelli OSB Küçükçekmece - İstanbul

Tel: 0 212 671 61 51 **Baskı Yeri ve Tarihi:** İstanbul, 29.06.2013

Güncel

Bitkiler Mantar Ağlarıyla Haberleşiyor

Bitkiler, yer altındaki mantar ağlarını kullanarak yaprak bitlerinin istilasını birbirlerine haber verebiliyor.

Bitkilerin hava yoluyla haberleşmesinin mümkün olduğu daha önce ispatlanmış, tahribata uğramış bir bitkinin emdiği kimyasalların komşu bitki tarafından tespit edildiği ortaya konmuştu.

Yapılan bir araştırmaya göre yer altında ise bitkiler mycorrhizae adlı mantarlardan oluşan bir ağ ile birbirine bağlılar.

Ecology Letters adlı dergide yayımlanan araştırma, bu mantarların bitkiler arasında iletişime de yardımcı olduğunu ortaya koydu.

İngiltere'deki ekolojik araştırma kurumlarının yürüttüğü çalışmada, mantarların oluştuğu ipliğimsi ağın etkileri incelendi.

Araştırma ekibi özellikle yaprak biti istilasının etkisini inceledi.

Birçok bitki, hem bu bitleri uzak tutan hem de onlarla beslenen yaban arılarını çeken

kimyasal maddeler salgılama yoluyla bitlere karşı mücadele ediyor.

Araştırma ekibi beş bakla bitkisi yetiştirerek üçünde mycorrhizae mantar ağlarının oluşmasına olanak tanıyıp diğer ikisinde bunu engelledi.

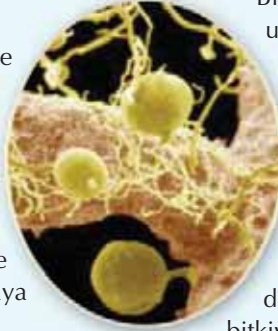
Hava yoluyla iletişimi engellemek amacıyla bitkiler poşetlerle örtüldü.

Bir bitkinin yaprak bitlerinin istilasına uğramasına izin verildi. Mycorrhizae mantarları bulunan bitkilerin hemen kimsayasal savunma sistemi geliştirdiği görülürken, diğerlerinde herhangi bir kimyasal tepki gözlenmedi.

Araştırma ekibinden John Pickett, mycorrhizae mantarının bitkiden fotosentez ürünleri aldığı için bitkiye bir iyilik yapması gerektiğini, eskiden bitkiye besin sağlama yoluyla bunu yaptığını düşünürken bu araştırma ile mantarın iletişim işlevini gördüklerini açıkladı.

Pickett bunun etkili ve güçlü bir sistem olduğunu vurguladı.

www.bbc.co.uk

Bilim Adamları Tarafından İlk Kez 'Petek Göz' Geliştirildi

Meyve sineğinden esinlenilerek, panoramik görüş sağlayan yapay "petek göz" geliştirildi.

Avrupalı bilim adamları, sinekler ve benzer hayvanların farklı yönlerdeki hızlı hareketleri aynı anda "yakalama" özelliğini ilk kez yapay göze aktarmayı başardı.

PNAS dergisinde yayımlanan araştırmada bilim adamları, meyve sineklerinin gözünü örnek olarak geliştirilen, "CurVACE" adı verilen prototipin bükülme olmadan, çevredeki farklı ışık yoğunluklarına uyum sağlayabilen, yüksek çözünürlüğe sahip panoramik bir görüş sağladığını vurguladı.

Atomun İçi İlk Kez Görüntülendi

Bilim insanları, atomun iç yapısını görüntülemeyi başardı. Amsterdam merkezli AMOLF laboratuvarlarında yapılan deneyde, hidrojen atomunun iç yapısı ilk kez gözlemlendi.

4x4 milimetre büyüklüğündeki fotoğraflarda, hidrojen atomunun içindeki elektron dalgaları göze benzer çemberler şeklinde belirdi. Görüntülerde, kırmızı olan bölgeler, mavi bölgelere kıyasla elektronların daha yoğun olduğu yerleri temsil ediyor.

Sciencemag sitesinin haberine göre, bilim adamları hidrojen atomu içindeki elektronların kuantum hareketlerini görüntülemeyi ilk kez başararak, kuantum biliminin dünyasında yeni bir kapıyı da aralamış oldu.

Parçacıklar Nerede?

Kuantum mekaniği, atomaltı parçacıkları olan elektron, proton ve nötronların görsel olarak yerinin belirlenmesini imkansız kılıyor. Yine de atomun içine ait bir görüntü elde etmek, bilim dünyası için büyük bir başarıyı temsil ediyor.

Kuantum teorisi, parçacıkların nerede bulunduğu yerine, 'dalga fonksiyonu' kavramıyla parçacıkların nerede bulunabileceğini açıklamaya çalışıyor.

Ses dalgalarına benzer bir şekilde hareket eden dalga fonksiyonu, 'atomaltı parçacıkların belli bir yerde bulunma olasılığına' odaklanıyor. Ses dalgaları ise belli bir yerde moleküllerin hareketini tanımlıyor.

Fizikçiler, her ne kadar dalga fonksiyonuyla tahminde bulunmaya çalışsalar da, fonksiyon ölçüm ve gözlemlere karşı son derece hassas olduğu için bilim adamlarını fazlasıyla zorluyor.

Elektronlar Belirdi

Deneyin sonunda, hidrojen atomundaki elektron dağılımı fosforlu bir ekran üzerinde parlak ve koyu çemberler olarak belirdi. Araştırma ekibi, yüksek çözünürlüklü dijital kamera kullanarak deney sonucunu görüntüledi.

Araştırma ekibinde yer alan Aneta Stodolna, "Elde ettiğimiz sonuçtan çok memnunuz" derken, 'kuantum mekaniğinin fizikçilerin günlük hayatının bir parçası olduğunu, ancak içgüdüsel olarak yeterince anlaşılmadığını' belirtti.

Bilim adamları yapılan deneyin, 'gelecekte elektronik cihazların boyutunu önemli ölçüde küçültecek moleküler kablolar ve atom kalınlığında iletkenler geliştirilmesini sağlayabileceğini' ifade ettiler.

Araştırma hakkında yorumda bulunan Kanada'nın Ottawa Üniversitesi'nde fizikçi olan Jeff Lundeen, "Hidrojenin iç yapısını inceleyen bir deney olması son derece ilginç. Evrenin üçte ikisinde yer alan bir elementi keşfettik" dedi.

www.ntvmsnbc.com

Yapay gözün, hızın son derece önemli olduğu durumlarda, örneğin karada ya da havada çarpışmaların engellenmesi için, 3 boyutlu tespit sistemlerinde kullanılabileceği belirtildi.

Araştırmacılar, 360 derecelik görüş elde etmek açısından 2 yapay gözün sırt sırta yerleştirilmesinin yeterli olduğunu ifade ettiler.

www.samanyoluhaber.com

*Sorunların
Gözüümü İçin,
Dünyaya Sevgiyi
Öğretecek Sevgi
Öğretmeni*

HZ. MEHDİ (a.s.)

- **Sevgi öğretmenliği nedir?**
- **Bu konuyu gündeme taşıyan Sayın Adnan Oktar'ın sevgi öğretmenliği hakkındaki düşünceleri nelerdir?**
- **Dünyada niçin bir sevgi öğretmenine gerek vardır?**

Son günlerde başta Müslüman ülkeler olmak üzere tüm dünyada şiddet, huzursuzluk, gerilim ve kargaşa yaygın olarak yaşanmaktadır. Ancak bu olayların tüm fertlere öğrettiği şey ileriye yönelik, daha huzurlu, barış ve refah dolu günler için olaylardan ibret alıp, dersler çıkarmaktır.

Pek çok ülkede yaşanan bu şiddet çılgınlığı, adeta tüm toplumları toplu bir hipnozun etkisi altına almış gibidir. Neye hizmet ettiğini, neye fayda sağlamaya çalıştığını dahi bilmeden ve ülkelerine nasıl zarar verdiklerini düşünmeden, Darwinist komünistlerin oyununa gelerek meşru isteklerini demokratik ortamlarda anlatmak yerine sokaklarda şiddetle elde etmeye çalışan toplumlar bu hipnozun en belirgin örnekleridir. Akıllı selim olması ve milleti kargaşadan çekip çıkarması beklenen yöneticiler de halkın isteklerini sevgiyle, merhametle karşılayıp demokratik çerçevede çözmek yerine şiddetle karşılık vererek bu hipnoza onlar da katılmaktadır.

Karşılıklı olarak yapılan bu olumsuz davranışlar ise kargaşayı, nefreti, vahşeti, saldırganlığı, insanlık dışı eylemleri, şuuru kapanmış şekilde körüklemektedir. Bu toplu hipnozun etkisi altındayken söz konusu insanlarla konuşabilmek, mantık örğülerine etki edebilmek de mümkün olmamaktadır. Oysa ki hepsi, çok büyük olasılıkla, zaman geçtiğinde dönüp geriye bakıldığında yapılan hataları, verilen zararları çok net olarak göreceklerdir.

Bugün için bu hipnozu önlemenin en kesin çözümü sağduyu sahibi olan dünya liderlerinin, siyasi parti liderlerinin bir araya gelip, sevgi, barış ve İslam kardeşliği mesajları vermeleri ve halim bir lider seçerek onun sevgi rehberliği altında toplanmalarıdır. Toplumdaki gerilimlerin bitmesinin tek yolu budur.

Dünyamız özellikle geçtiğimiz yüzyılda çok karanlık ve sevgiden yoksun yıllar geçirdi. İnsanların kalplerine sevgi yerine kin ve nefret yerleşti. Ancak bu durum artık değişiyor. Günümüzde yaşanmaya başlayan Mehdiyet, 10 yıl sonra tam anlamıyla yerleşecek; sevginin, barışın, kardeşliğin, güzel ahlakın en coşkun şekilde yaşanacağı dönem olacaktır. Hz. Mehdi (a.s.) önderliğinde Mehdiyet Devrinde, Allah'ın Kuran'da bizlerden istediği sevgi anlayışı tam anlamıyla tecelli edecektir. Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi Peygamberimiz (s.a.v.) tebliğ yaparken, nasıl ki, "... 'Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum.'..." (Şura Suresi, 23) demişse, Allah'ın izniyle onun soyundan olacak olan Hz. Mehdi (a.s.) da insanlardan, "Kuran'a dayalı sevgi ve muhabbet" dışında bir şey istemeyecektir.

Dünya Liderleri Bir Araya Gelerek Halim Olan Manevi Bir Lider, Bir Sevgi Öğretmeni Seçmelidirler

Cahil, bilgisiz insanların çatışmaları durumunda bu çatışmayı durduracak onları eğitip ıslah edecek, düzeltip, sakinleştirecek ve dünyayı cennete çevirecek bir lider ihtiyacı olduğu artık çok net olarak anlaşılmıştır. Dünyanın önde gelen liderleri şiddeti beğenmedikleri yönünde açıklamalar

yapsalar, sevgiye, barışa davet etseler bile gerilimlerin çok tırmandığı ortamlarda bir siyasinin sözü pek dinlenmez ve sorunlara kalıcı bir çözüm de getirmez. Çünkü bir siyasinin mutlaka bir kendi görüşünde olan taraftarı bir de karşı görüşte olan muhalifi vardır. Bu

durumda tüm insanları ortak düşünce etrafında toplayacak hepsini kucaklayacak ve fikirleriyle etkileyecek güce sahip siyasi bir liderin varlığı ve herkesçe kabulü pek mümkün görünmemektedir. İnsanlar üzerinde din alimlerinin etkisi de beklenildiği gibi güçlü değildir. Çünkü bu kişilerin de ya farklı dinlerden oldukları ya da farklı mezheplere mensup oldukları için yine tarafları ve karşıtları vardır. Bu nedenle insanlara sevgiyi öğretecek olan kişinin dünyadaki siyasi liderlerin hepsinin üstünde bir gücün ve etkinin yanı sıra dinler ve mezhepler arasında da ittifakla kabul edilecek özelliklere de sahip olması gerekir. Tüm dünyanın etrafında birleşeceği barışı sevgiyi öğretecek olan zat, hadislerde belirtildiği gibi siyasetten uzak durarak, evinden idare etmeli, makam mevki peşinde

olmamalı ve siyasi bir kimliğe de sahip olmamalıdır.

Bu şahsın, Allah yolunda mücadele edeken, Kuran'da tarif edildiği gibi sadece "Allah'ın taraftarı" olması, samimiyeti, dürüstlüğü herkesçe onaylanan bir kişiliğe sahip olması önemlidir. Ayrıca dünya hırslının da olmaması gereklidir. Bu zat Darwinizm ve bağınazlığın getirdiği kabalığı bilimsel yöntemlerle, ilmi mücadele ederek ortadan kaldıracak, insanları doğruya çağırarak, kabalık, sevgisizlik ve merhametsizlik aşıl原因an bağınaz zihniyeti ilmen çökertecek, sevgiye, dostluğa, merhamete davet edecek, iyilik ve güzellikle mezhepleri kaldıracak, sözü geçen ve çok sevilen bir lider olmalıdır.

Belirtilen özelliklere sahip olan kişinin aranıp bulunması ve dünyanın manevi lideri olabilmesi için Amerika başta olmak üzere, Türkiye, İran, Rusya, İsrail ve Avrupa'dan akıllı selim siyasi kişilerin ve din alimlerinin bir araya gelmesi ve şefkatli, merhametli, herkesi iyiliğe davet eden, bir sevgi öğretmeni seçelim demeleri, dünyanın manevi bir liderin zuhuru muhtaç olduğuna kanaat getirmeleri yani bir sevgi öğretmeni aramaları gerekmektedir.

Sayın Adnan Oktar dünya liderlerinin bir sevgi öğretmeni seçmelerinin gerekliliğini anlatıyor:

Aklı başında dünya liderleri bir araya gelsinler, halim bir lider bulsunlar. Bütün bu kabalığı ortadan kaldıracak, insanları güzelliğe çekecek, mezhepleri kaldıracak; kaldıracak derken zorla değil, doğrusunu anlatarak, sevgiyi anlatan, dostluğu anlatan, merhameti anlatan, iyiliği, güzelliği anlatan ama sözün geçen, çok sevilen bir lider bulsunlar.

Dünya liderleri bu amaçla bir araya gelsin. Tayyip hocamız, Putin, Obama hepsi toplansınlar, Müslüman aleminin başına bir lider bulsunlar. Sevecen, makul, herkesin seveceği, dünya hırslı olmayan, hadislerde belirtildiği gibi evinden idare eden, makam mevki peşinde olmayan, siyaset adamı demiyorum, bir sevgi adamı, sevgi öğretmeni bulsunlar. Dünyaya sevgiyi öğretsin.

Amerika samimi yaklaşıyor, sevecen yaklaşıyor, Türkiye samimi yaklaşıyor, İran samimi yaklaşıyor, Suriye'nin aklı başında insanları var, bir kişiyi seçsinler. Desinler ki, "Bu kişi hakikaten şefkatli, merhametli, herkesi iyiliğe davet eder, bir sevgi öğretmeni seçelim".

Bu kişi siyasetçi değil, bir sevgi öğretmeni olacak. Dünya siyasetine kimse karışmıyor, siyasetçiler yapsın onu, o ayrı bir meslek. Siyaset siyasetçilerde kalsın, politika politikacılar da kalsın, onlar görevlerine devam etsinler ama böyle bir manevi liderin zuhuruna dünya muhtaç.

Sevgi öğretmeni ayrı bir şeydir.

İnsanlara sevgiyi öğretecek bir sevgi öğretmeni seçecekler dünya çapında. O seçtikleri şahıs işte Mehdi'dir. Kaderde onu seçecekler, ikinci birini seçemezler. Onu seçtiklerinde ben de o kişiye tabi olacağım. Bütün dünya liderlerinin kalbine Allah ilham edecek, "Ona uyun" diyecek. Bu yüzden ikinci bir kişiyi seçemezler, yanlışlık olmaz korkmasınlar. Allah onlara yol gösterecek...

Diyorlar ki, "Ya yanlış bir adama gider de tabi olursak?" Öyle bir şey olmaz. O ne demektir? "Ben Allah'ın kontrolünün dışında hareket ediyorum" demek olur, haşa. Allah size ilham edecek, Obama'ya da, Başbakanımıza da, hepsine ilham edecek. Ve ediyor da, Allah kalplerine ilham ediyor.

Mehdi'ye uyacaklar, Mehdi de Suriye'deki insanlara seslenecek: "Şii kardeşlerim sizler namazlarınızı güzel kılıyorsunuz, Allah'a aşkınız güzel, helale harama titizsiniz. Sünniler de namazlarını güzel kılıyorlar, helale harama titizler, Allah'ı çok seviyorlar. Arada fark var mı? Hiç fark yok, o zaman nedir bu?" Şeytan iki tarafa da musallat olmuş ve şirke sürüklemiş onları. Şirk ile birbirlerine kırdırıyor. O şirk yönünü üzerlerinden aldığımızda, belayı temizlediğimizde nur gibi insanlar olmuş olacak. (Adnan Oktar, 28 Mayıs 2013, A9 TV)

Sevgi Öğretmenliği Nedir?

Sevgi öğretmenliği siyasetten, mezhep veya dini liderlikten çok daha ayrı bir konudur. Bu nedenle insanlara sevgiyi öğretecek dünya çapındaki bu sevgi öğretmeni, Hz. Mehdi (a.s.)'dır. Allah kaderde bu değerli zatın kim olacağını belirlediği için insanların bu değerli zat dışında bir başka kişiyi seçmesi asla mümkün değildir. Çünkü Allah tüm liderlerin ve insanların kalbine seçecekleri bu mübarek insanın ismini ilham edecek, ona uyulmasını emredecek ve bu kişiye karşı kalplerinde derin bir sevgi ve muhabbet yaratacaktır. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.v.) hadislerinde insanların sürekli Hz. Mehdi (a.s.)'dan bahsedeceğini ona karşı çok büyük bir sevgi ve muhabbet duyacaklarını şöyle haber vermiştir:

... Hz. Mehdi (a.s.)'ın sevgisi insanların kalplerine yerleşecek ve **ONDAN BAŞKA BİR ŞEYDEN BAHSEDİLMEMEYECTİR.** (El-Kavlul Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, sf. 20)

ALLAH (C.C.) BÜTÜN İNSANLARIN KALPLERİNİ O'NUN (HZ. MEHDİ (A.S.)'IN) MUHABBETİYLE DOLDURACAKTIR. (El-Kavlul Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, 42)

Mehdi (a.s.) zuhur eder, **HERKES SADECE O'NDAN KONUŞUR, O'NUN SEV-**

GİSİNİ İÇER VE O'NDAN BAŞKA BİR ŞEYDEN BAHSETMEZLER. (Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, 33)

Hz. Mehdi (a.s.) insanlara gelir de, **ONU YENİ GELİN GİBİ AŞK VE MUHABBETLE KUCAKLARLAR...** (Ali Bin Hüsameddin El Muttaki, Celaledin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler – Ahir Zaman Mehdisinin Alametleri, Kahraman Neşriyat, s. 35)

O (HZ. MEHDİ (A.S.)) MAHLUKAT ARASINDA SEVİLİR. (Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 58)

Kuran'a göre, Sevgi Öğretmeni Olan Hz. Mehdi (a.s.)'ı Beklemek İbadettir, Farzdır, Güzelliktir, Nimettir

“... Hani, peygamberlerinden birine: “Bize bir melik gönder”...” (Bakara Suresi, 246)

“... bize Katından bir veli (koruyucu sahip) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla” (Nisa Suresi, 75)

Yukarıdaki ayetler Müslümanların, Allah'ın kendilerine manevi bir lider istemeleri; yani sevgiyi dağıtan bir koruyucu, dostluk ve anlayışlı olma ruhunu onlara yönelten, kavga ruhunu kaldıran, sevgi ruhunu onlara aşıl原因an, çok sevilen bir veli, bir sevgi öğretmenini göndermesi için ettikleri dualardandır. Allah bizlere Hz. Mehdi (a.s.)'ın değerli şahsında manevi bir lider beklemenin bir nimet, güzellik ve ibadet olduğunu, bu yönde nasıl dua edilmesi gerektiğini Kuran'da ayetlerle açık bir şekilde bildirmiştir.

Allah, tarih boyunca her kavme manevi

liderler ve sevgi öğretmenleri göndermiştir. Hz. Nuh (a.s.), Hz. İbrahim (a.s.), Hz. Musa (a.s.), Hz. Yusuf (a.s.), Hz. İsa (a.s.) ve Hz. Muhammed (s.a.v.) yaşadıkları dönemlerde iman edenlerin önderi ve Allah'ın mübarek elçileri olarak toplumlarının başında olmuş onlara güzelliği, iyiliği, merhameti, dostluğu, sevgiyi, şefkati anlatan sevgi öğretmenleri olmuşlardır. Yani her peygamber, her elçi dönemin manevi lideri olmuş ve insanlara önderlik etmişlerdir. Ahir zamanda da insanlığın manevi lideri ve sevgi öğretmenini Hz. Mehdi (a.s.) olacaktır.

Allah her şeyi bir sebeple yaratır. Bir gün içinde gerçekleşen her eylemi, meydana gelen her gelişmeyi bir sebebin sonucu olarak gözlemleriz. Rabbimiz insanların imtihanlarını sebep-sonuç ilişkisi üzerine kurmuştur. Ancak her şey kaderde belirlidir. Yani aslında sebep de sonuç da kaderde yazılı olduğu için vardırırlar. Her şey Allah'ın yazdığı gibi olur ve olmaktadır. İşte Mehdiyet de, Allah'ın kaderde yarattığı ancak gelişim sebeplerini insanların yeni yeni fark etmeye başladığı bir gerçekliktir. Yani Allah'ın dilemesiyle, Mehdiyetin doğuşunu sebep ve sonuçlarıyla izlemeye başladık. Bu nedenle manevi lider olarak seçilecek ve İslam ahlakını yeryüzüne son defa hakim edecek olan sevgi öğretmenini Hz. Mehdi (a.s.) da Allah'ın kaderde belirlediği değerli zat olacaktır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Hz. Mehdi (a.s.)'ın, Bir Sevgi Öğretmeni Olacağını Müjdelemiştir

Hz. Mehdi (a.s.)'ın en önemli özelliklerinden biri, "Allah'a ve O'nun tecellilerine karşı duyduğu derin sevgi ve muhabbet"tir. Onun bu özelliği dünya çapında, insanların birbirlerini çok sevmelerine vesile olacaktır. İnsanlar, O'nun vesilesiyle yepyeni bir bakış açısı kazanacak ve "gerçek sevgiyi" öğrenip yaşayacaklardır.

Bu gerçeği haber veren hadis-i şeriflerden bazıları şöyledir:

Hz. Mehdi (a.s.) zamanında *Asr-ı Saadette* olduğu gibi **KÜLLENMİŞ DUYGULAR BİR BİR TOMURCUKLANACAK, ÇİÇEK AÇACAKLARDIR.** (el-Havi l'il-Fetava, s. 67, 68; Rahbavi, Kıyamet Alametleri, s. 162, 163)

(HZ. MEHDİ (A.S.)) ALLAH'IN İZNİYLE TAŞ GİBİ KALPLERİ YUMUŞATABİLECEK, KÖMÜR GİBİ RUHLARI ELMASLAŞTIRABİLECEK, ölü ruhları imanın nuruyla diriltebilecek... (El-Kavlü'l-Muhtasır, s. 24; Şaban Döğen Mehdi ve Deccal, s. 194-195)

Hz. Mehdi (a.s.) herkese sevgi ve merhametle yaklaşacak, O'nun yanında tüm insanlar huzur ve sükun bulacaklardır. İnsanlar arasındaki kin, husumet, düşmanlık gibi duygular son bulacak, tüm yeryüzüne barış ve huzur hakim olacaktır.

KAP SU İLE DOLDUĞU GİBİ YERYÜZÜ BARIŞLA DOLACAKTIR. HİÇBİR KİMSE ARASINDA BİR DÜŞMANLIK KALMAYACAKTIR. Ve bütün düşmanlıklar, boğuşmalar, hasetleşmeler muhakkak kaybolup gidecektir. (Sahih-i Müslim, 1/136)

ONUN (HZ. MEHDİ (A.S.)'IN) ZAMNINDA KURTLA KOYUN BİRARADA OYNAYACAK, YILANLAR ÇOCUKLARA BİR ZARAR VERMEYECEKTİR... (El-Kavlü'l-Muhtasır Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 43)

Peygamberimiz (s.a.v.)'in hadislerinde Hz. Mehdi (a.s.)'ın en önemli vasıflarından biri olan sevgi öğretmenliği, sadece insanların değil denizlerdeki balıkların, gökteki kuşların dahi ondan razı olacağı vurgulanarak bildirilmiştir:

Mahmud b. Vahib Kızıoğlu Bağdadi-i Hane fi: "Cevheret-ul Kelam" adlı kitapta şöyle yazar: **O (HZ. MEHDİ (A.S.)) SICAK KANLI VE GÜZEL BİR GENÇTİR...** (Cevheret-ul Kelam, s. 157)

... O ZAMAN (Hz. Mehdi (a.s.) döneminde), **YER VE GÖK EHLİ, BÜTÜN YABANİ HAYVANLAR, KUŞLAR, HATTA DENİZDEKİ BALIKLAR BİLE ONUN HİLA-FETİYLE (manevi liderliğiyle) SEVİNECEKLERDİR...**(El Kavlü'l Muhtasır Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, s. 31)

OSMANLI'DAKİ RAMAZAN COŞKUSU ve DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Selçukluları takiben kurulan Osmanlı İmparatorluğu 600 yılı aşkın bir süre çok geniş bir coğrafyaya hükmetmiş, dünya siyasetini yönlendiren temel aktörlerden biri olmuştur. Osmanlı İmparatorluğu, üç dine ve muhtelif mezheplere mensup, dilleri, kültürleri, ırkları farklı, birbirlerinden tamamen ayrı dünya görüşlerine ve inanışlara sahip olan milyonlarca insanı ve çok geniş bir coğrafyayı altı asır boyunca yönetmiştir. Üstelik bu yönetim zora ve baskıya değil, sevgi ve toplumsal uzlaşmaya dayanan bir yönetim olmuştur. Osmanlı İmparatorluğu'nu böylesine yücelten sebeplerin başında ise, bu devleti yöneten hükümdarların ve bürokrasinin, İslam ahlakı sayesinde kazandıkları adalet anlayışı ve "İ'la-yı Kelimetullah" (Allah'ın Kelimesi'ni Yaymak) ideali vardır. Asırlar boyunca Müslümanların koruyucusu ve İslam'ın bayraktarı olmuş bu büyük devletin, kültür ve medeniyetinin günümüze kadar varlığını sürdüren yönlerinden biri de mübarek Ramazan Ayında yaşanan muhteşem, coşkudur.

Ramazan Ayı, tüm insanlığa bir rehber olarak gönderilen Kuran'ın indirildiği ve içinde **"...bin aydan daha hayırlı"** (Kadir Suresi, 3) olduğu bildirilen Kadir Gecesi'nin bulunduğu bir bereket ayıdır. Bu ay boyunca, dünya üzerindeki tüm Müslümanlar oruç ibadetlerini yerine getirir, verdikleri nimetler için Rabbimiz'e şükrederler. Allah, Bakara Suresi'nde, Ramazan Ayı ile ilgili şu şekilde buyurmaktadır: **"Ramazan Ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kuran onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz."** (Bakara Suresi, 185)

Mübarek Ramazan ayı tüm İslam aleminde olduğu gibi Türkiye'de de büyük coşku ve heyecanla beklenen bir aydır. Halen

Türkiye'de bu kutlu ayda Osmanlı'dan gelen bir çok gelenek ve adet yaşatılır; camilerde mahyaların yakılması, ihtiyaç içinde olanlar için iftar ve sahur vakitlerinde halka açık büyük sofraların oluşturulması, halkın bir araya gelip dostluk duygularını pekiştirebilmesi için sosyal aktivitelerin düzenlenmesi bunlardan bazılarıdır.

Osmanlı'dan günümüze ulaşan daha birçok güzel özellik vardır. Bu özellikleri her incelediğimizde sebebinin, bu muhteşem medeniyete temel olan İslam ahlakı olduğunu görürüz.

Osmanlı Medeniyetinin Temeli İslam Ahlakıdır

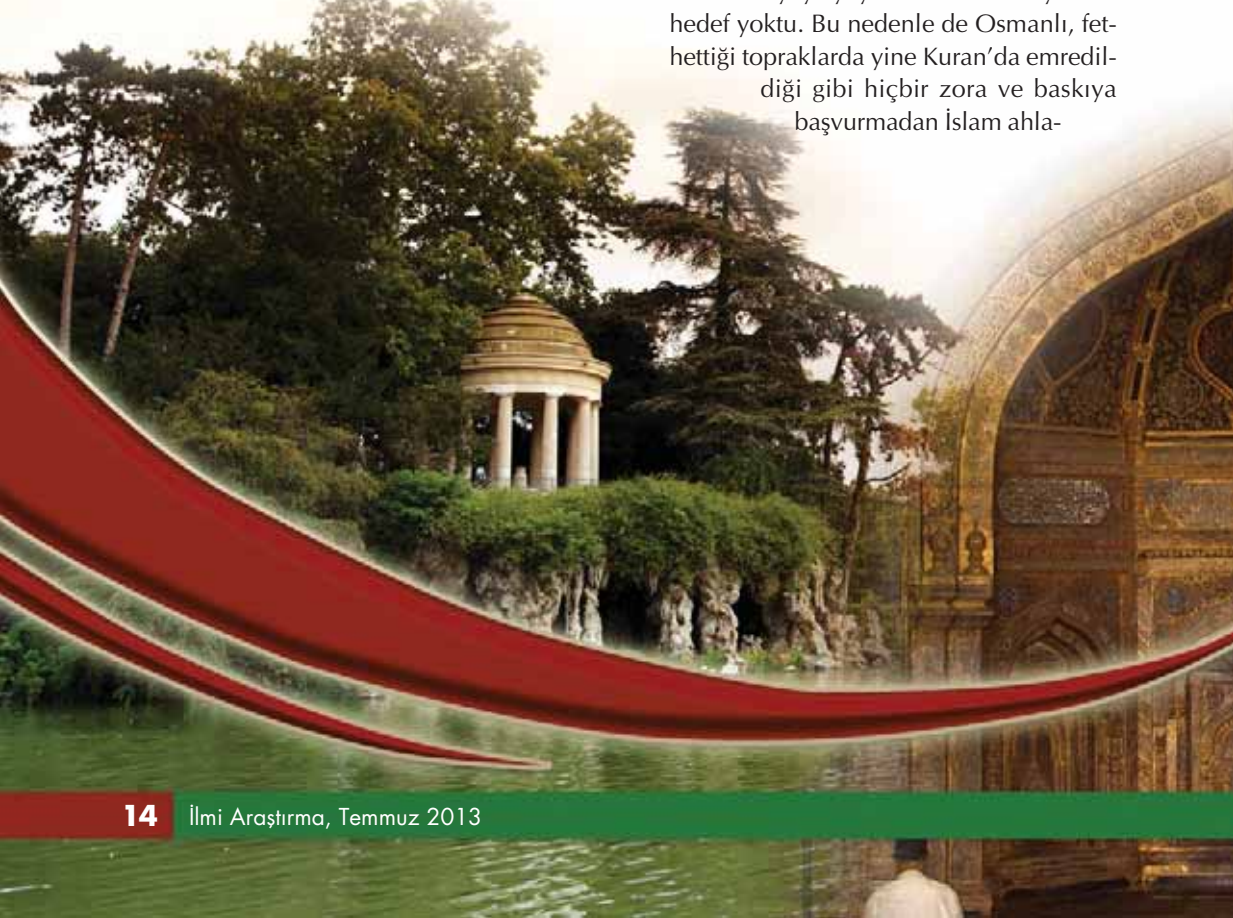
Selçuklu Devleti'nin otoritesinin dağılmasının ardından ortaya çıkan Anadolu beyliklerinden biri de Osmanlı Beyliği'dir. Osmanlı Beyliği, kısa sürede gelişmiş ve döneminin en önemli devletlerinden biri haline gelmiştir. Bu devlet, oldukça kısa bir süre içinde çeşitli din,

dil, ırk ve mezheplere sahip milletleri şemsiyesi altında toplanan dev bir cihan devleti haline gelmiştir. Memalik-i Osmaniye (Osmanlı ülkeleri), üç eski kıtanın birleştiği alanı, diğer bir deyişle Avrupa'nın güneybatısını, Afrika'nın kuzeyini ve Asya'nın güneybatısını kapsamaktadır. Devletin topraklarının, en geniş olduğu dönemde yüzölçümü 24 milyon km²'yi bulmaktadır. Güney Amerika kıtasının yüzölçümünün yaklaşık olarak 21 milyon km² olduğu gözönünde bulundurulursa, Osmanlı İmparatorluğu'nun topraklarının genişliği daha iyi anlaşılmaktadır. Tarih boyunca güçlü ve büyük medeniyetlere ev sahipliği yapmış olan bu topraklarda kurulan en son ve en uzun ömürlü medeniyet Osmanlı medeniyetidir. 600 yıllık

ömründe, 400 yıl boyunca devletin en geniş sınırlarını elinde tutan, gelişme dönemi dediğimiz 200 yıl boyunca bile çok fazla toprak kaybetmeyen, yıkılış dönemi olan 20. yüzyılın başlarına kadar gücünü ve etkisini muhafaza eden Osmanlı, "cihan devleti" ünvanıyla şereflenmiştir. Kuşkusuz böylesine büyük bir devletin bu kadar uzun ömürlü olmasını yalnızca askeri güçle açıklamak mümkün değildir. Osmanlı Devleti'ni cihan devleti ünvanına layık kılan unsurların başında temelini dayandığı ve gücünü aldığı manevi değerler, yani İslam ahlakı gelmektedir.

→ Osmanlı Fethettiği Topraklarda İslam Ahlakının Bir Gereği Olarak Zorlama ve Baskıdan Şiddetle Kaçınmıştır:

Osmanlı Devleti için İslam'ın bayraktarlığını yapmaktan, İslam'ın adaletini ve ahlakını dünyaya yaymaktan daha büyük bir hedef yoktu. Bu nedenle de Osmanlı, fethettiği topraklarda yine Kuran'da emredildiği gibi hiçbir zora ve baskıya başvurmada İslam ahlaka

kını yaşattı ve hakim kıldı. Osmanlı için sadece Müslüman ve Türk halkın rahatı ve mutluluğu değil, kendisine tabi olan her dilden ve her dinden insanın rahatı ve mutluluğu önemliydi. İslam ahlakının bir gereği olarak Osmanlı padişahları, kendilerinden yardım isteyen kişi -inançsız da olsa- ihtiyaç içinde olana yardım etmiş ve bunun Allah'a karşı olan sorumluluklarından biri olduğunu bilmişlerdir.

→ **Osmanlı'nın Fethettiği Topraklarda İslam Ahlakının Bir Gereği Olarak Barış Adalet ve Hoşgörü Hakimdi:** Bugün büyük devletlerin Osmanlı tarihi konusunda araştırmalar yaptırması ve bu konuya özel bütçeler ayırıyor olmaları aslında bizlere çok önemli bir gerçeği göstermektedir. Osmanlı Devleti büyük devlet olmanın sırrını bulmuş ve bu sırrı 600 yıllık ömrünün son anına kadar muhafaza etmişti. Batı'nın Osmanlı ile ilgili bir türlü kavrayamadığı gerçek ise bugünün siyasi literatürüyle, Osmanlı İmparatorluğu'nun "moralpolitik" (ahlaki) bir stratejik vizyona sahip olması idi. Sömürgeci güçler ise hep "reelpolitik" (katıgerçekçi) bir vizyonla hareket ettiler. Bu nedenle, eğer kısa vadede kendilerine menfaat sağlıyorsa, bir ülkeyi uzun vadede karmaşa ve istikrar-

sızlığa sürükleyecek politikalar izlemekten çekinmediler. Osmanlı ise sahip olduğu topraklarda her nedenle olursa olsun karmaşaya ve düzensizliğe asla izin vermedi. Daima Kuran ahlakının emrettiği barış ve huzur ortamını, adaleti ve hoşgörü-yü yaşatmaya çalıştı.

Ayrıca Osmanlılar diğer bazı milletler gibi sömürgecilik zihniyetiyle bu toprakları işgal etmemiş, hiçbir zorlama ve baskıya başvurmadan dinlerini yaymayı ve Müslüman dünyasını güçlendirmeyi amaçlamışlardır. Bazı Avrupalı güçler ele geçirdikleri topraklarda yaşayan halkları kendilerinden aşağı, bir nevi ikinci sınıf insanlar olarak değerlendirip gaddar ve zalim bir politika izlerken, Osmanlılar sahip oldukları Kuran ahlakı nedeniyle her millettten insana karşı adaletli, hoşgörü-lü ve merhametli bir tutum sergilemişlerdir.

Osmanlı Medeniyeti'nden Günümüze Hatırlatmalar

Siz bu satırları okurken dünyanın dört bir yanında savaşlar devam ediyor, insanlar ölüyor, yurtlarından çıkmak

zorunda bırakılıyor ve zulüm görüyorlar. Dünyanın pek çok yerinde bir kısım insanlar haksız kazançlar elde ederken, diğer bir kısmı hak ettiklerini elde edememenin sıkıntısını yaşıyorlar. Zalimler, sahip oldukları imkanları kullanarak güçsüzleri ezmeye çalışırken, mazlumlara ise kendilerine yardım eli uzatılmasını bekliyorlar. Kısacası dünyadaki birçok ülkede adaletsizlik hüküm sürüyor. Peki neden adalet tam anlamıyla uygulanmıyor?

Adaletin yeryüzünde gerçekten uygulanabilmesi için, insanların, adalet uğruna kendi çıkarlarını bir kenara bırakabilecekleri bir ahlaka sahip olmaları gerekmektedir. Bu ahlak, insanlar arasında herhangi bir ayırım gözetmeksizin tüm insanları kapsayan, imkanları hakka uygun bir biçimde paylaşan, güçlülerin değil haklıların üstün olduğu bir dünya oluşturmayı hedefleyen Kuran ahlakıdır. Adaletin hakim olması ancak Kuran ahlakının gereği gibi yaşanmasıyla mümkündür. Nitekim, Peygamberimiz (sav) döneminde bu çok güzel uygulanmıştır, son olarak da Osmanlı bu gerçeğin dikkat çekici örneklerindendir.

Osmanlı'da adaletin sağlanması için çok büyük gayret sarf edilirdi. Osmanlı padişahları, halka karşı

devlet otoritesini kötüye kullanan idarecileri bu tutumlarından men eden pek çok kanunname yayınlamış, kendilerinin bizzat şahit olmadıkları ortamlarda bile halkın devletten razı olacağı bir sistem tesis etmişlerdi. Devlet görevlilerinin kanun ve adalete aykırı davranmasını kesinlikle yasaklayan pek çok beyannameden biri de Semendere kadısına gönderilendir. Padişah bu beynamede halkın kendisine Allah'ın bir emaneti olduğunu belirttiikten sonra, kanuna aykırı olarak Sancak beylerinin ve diğer görevlilerin halka haksızlık yapmalarını zulüm saymakta ve bunu şiddetle yasaklamaktadır. Bu emri yerine getirmekte ihmali ve kusuru görülenlerin yargılanmalarını emretmektedir.

Osmanlı İmparatorluğu'nda hüküm süren bu adaletli yönetim sayesinde tüm Balkanlar'ı, Kafkasya'yı ve Ortadoğu'yu kapsayan coğrafyada, üç ilahi dine ve muhtelif mezheplere mensup, dilleri, kültürleri, ırkları birbirlerinden tamamen farklı milyonlarca insan, asırlar boyunca hiçbir zulme maruz kalmadan huzur içinde yaşamışlardır. Bu nedenle ki, Batılı bilim adamları, Osmanlı'nın sağladığı hoşgörölül ve anlayışlı yönetim sistemini çok ideal bulmaktadırlar.

Amerikalı ve Avrupalı bilim adamları, Osmanlı'nın adalet anlayışına hayranlıklarını açıklarken, aslında, Kuran'da bildirilen üstün ahlakın mükemmelliğini dile getirmiş olmaktadır. Çünkü, Osmanlı Devleti'nin adaletten ve doğruluktan taviz vermeyen yapısının asırlar boyunca hiç değişmemesi, Kuran ahlakının bu anlayışı gerektirmesinden kaynaklanmaktadır.

Hız. Mehdi (a.s.) Döneminde Dünya Adaletle Dolacaktır

Günümüzde insanların özlemini duydukları adalet ise, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirildiği üzere, ahir zamanda yaşanacaktır. Hız. Mehdi (as)'ın ortaya çıkışıyla birlikte yeryüzünde hüküm süren bu durum sona erecek, tüm dünyada benzeri görülmemiş bir adalet ortamı sağlanacaktır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, Hız. Mehdi döneminde yaşanacak olan bu adil ortam şöyle haber verilmektedir:

"...Küçükler keşke ben büyük olsaydım, büyükler de ben küçük olsaydım diye temenni ederler... İyi insanların iyiliği artar, kötülere karşı bile iyilik yapılır." (*Ahir zaman Mehdisinin Elametleri, Celalettin Suyuti, sf. 14.*)

"Yeryüzü, zulüm ve işkence yerine adaletle dolacaktır." (*Ebu Davud. Tirmizi. Büyük Fitne Mesih Deccal, Saim Güngör, Pamuk Yayınları, s. 80, Ebu Davud ve Tirmizi / Büyük Hadis Külliyyatı, Rudani 5.Cilt, sf. 365.*)

"...Dünya adalet ve hakların yerini bulması ile dolar..." (*El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, sf. 20.*)

"Adalet o kadar bol olacak ki, zorla alınan her mal sahibine geri verildiği gibi, bir insanın başkasına ait olup da, dışında kalmış birşey bile sahibine iade edilecektir... Yeryüzü emniyetle dolacak ve hatta birkaç kadın, yanlarında hiç erkek olmaksızın, rahatlıkla, Hacca gidecektir." (*Sahih-i Müslim, 11/351.*)

Hadislerde de vurgulandığı üzere dünya genelinde Kuran ahlakının hakim olacağı bu dönemde adalet, inananlar tarafından tam anlamıyla yaşanacaktır. Tüm insanların her türlü imkandan faydalanması sağlanacak, isteyene istedikleri misliyle verilecek, ihtiyaç içinde olan korunup gözetilecektir. Hiçbir insanın haksızlığa uğramasına, emeğinin karşılığını almamasına, sefalet içinde yaşamasına, geçim sıkıntısı çekmesine izin verilmeyecektir. Allah'ın izniyle haksızlık ve zulüm tamamen ortadan kalkacaktır.

Allah'ın Dünyada Yarattığı Güzellikleri Görebilmek Derin İman Gerektilir

*Ülfet olan güzelliklerden ve
nimetlerden zevk alabilmek
için nasıl bir ahlaka sahip
olmak gerekir?*

*Bazı insanların etraflarındaki
güzellikleri fark
edememelerinin sebebi nedir?*

Pek çok insana sorulacak olursa, dünya hayatı hakkında söyleyecekleri sözlerin aşağı yukarı aynı olduğu görülür. Genelde çoğu kimse, hayatı belirli bir monotonluk içerisinde tasvir eder. Yaşamın, rutin gelişmelerden ve klasik beklentilerden ibaret olduğunu söyler. Nitekim kendi yaşamlarına bakış açıları da, aynı bu anlattıkları gibidir. Yaşadıkları eksikliklere de, güzelliklere de alışkanlık gözüyle bakar; iyi ya da kötü olsun, hemen herşeye hızla uyum sağlarlar. Hayatlarına giren güzellikler, yenilikler ya da iyilikler karşısındaki heyecanlarını adeta yitirmiş gibidirler. Tüm bunları, hayatın doğal akışı içerisinde, zaten olması gereken, sıradan gelişmeler olarak nitelendirirler. Bu nedenle de, bunlardaki olağanüstülükleri ve sıradışı güzellikleri fark edemezler.

Sonsuz rahmet sahibi olan Allah böyle kimselerin durumunu bir ayette şöyle haber vermiştir:

“İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) “Siz dünya hayatınızda bütün ‘güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyükmenez (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azap ile cezalandırılacaksınız.”” (Ahkaf Suresi, 20)

Allah, kendileri için yaratılan onlarca güzelliğe, iyiliğe, neşe ve sevinç verici olaya, ülfet ve gafletle bakan ve bunlardan etkilenmeyen kimseler için ahirette de güzel bir karşılık olmayacağını bildirmiştir.

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri Tüm Nimetlerin İnsana Yüce Rabbimiz'in İhsanı Olduğunu Çok Hikmetli Sözlerle Açıklamıştır:

Eserlerindeki derin imani tefekkürleri ve hikmetli anlatımları ile iman edenlere yol gösteren büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri, Rabbimiz'in benzersiz isimlerinden "Rahman ve Rahim" sıfatlarını bir örnekle açıklayarak, Allah'ın kulları üzerindeki lütfunu şöyle hatırlatmıştır:

"Hikmet ve adl içindeki "Rahmanirrahim" ve "Hak" azami (en geniş) bir dairede görmek istersen şu temsile bak: Nasıl ki bir orduda dört yüz muhtelif taifeler (değişik gruplar) bulunduğunu farz ediyoruz ki: Her bir taife (grup) beğendiği elbiseleri ayrı, hoşuna gittiği erzakı ayrı, rahatla istimal edeceği (rahatlıkla kullanabileceği) silâhları ayrı ve mizacına (yapısına) deva olacak ilâçları ayrı oldukları halde; bütün o dörtyüz taife (grup), ayrı ayrı, takım bölük tefrik edilmiyerek (ayrımı gözetmeden), belki birbirine karışık olduğu halde, onları kemal-i (mükemmel) şefkat ve merhametinden ve harikulâde iktidarından (kudretinden) ve mu'cizane ilim ve ihatasından (gözetiminden) ve fevkalâde adalet ve hikmetinden, misilsiz (eşi benzeri görülmemiş) bir tek padişah, onların hiçbirini şaşırmıyarak, hiçbirini unutmuyarak, bütün ayrı ayrı onlara lâıyk (uygun) elbise, erzak, ilâç ve silahlarını muinsiz olarak (yardımcısı bulunmaksızın) bizzat kendisi verse; o zatın acaba ne kadar muktedir (kudretli), müşfik, âdil, kerîm (kerem sahibi) bir padişah olduğunu anlarsın. Çünkü: Bir taburda on milletten efrad (fertler) bulunsa, onları ayrı ayrı giydirmek ve teçhiz etmek (donatmak) çok müşkül (zor) olduğundan; bilmeceburiye (mecburen) ne cinsten (hangi milletten) olursa olsun, bir tarzda (tek tip üzere) teçhiz edilir (donatılır).
(Gençlik Rehberi, s.127)

Müminler Allah'ın Yarattığı Her Nimete Şükrederler

Müminlerin dünya hayatına bakış açıları, olaylara adeta bir uyku perdesinin ardından bakan bazı insanlarınkinden tamamen farklıdır. İman edenler için dünya hayatı, her saniyesi birbirinden detaylı sürprizlerle, iyiliklerle, güzelliklerle, hayır ve hikmetlerle dolu bir yaşamdır. Allah'ın sonsuz güzel ahlakının ve eşsiz üstünlükteki sıfatlarının tecellilerinin hayatın her yanını sarmış olması, müminlerin, her anlarını derin bir heyecan ve coşku içerisinde yaşamalarına neden olur. Her an, Allah'ın kendileri için yarattığı bir başka güzelliği fark etmenin, Allah'ın rahmetinin tecellilerini görmenin neşesini ve sevincini tadarlar.

Bu, iman etmeyenlerin hiç bilmedikleri

ve mahrum oldukları çok büyük bir dünya nimetidir. Allah her an, insan için, ancak akılla, imanla ve vicdanla fark edilebilecek birbirinden güzel ve detaylı sürpriz güzellikler yaratır. Ancak iman gözüyle bakan kimselerin görebileceği bu olaylar ile, Allah kullarına sıcak ve yakın takibini hissettirir.

Bu yakınlığı hissetmek, mümin için çok büyük bir haz ve büyük bir lüftur. Bazen insanın aklından geçen günlük ve sıradan gibi görünen bir olayın gerçekleşmesi; bazen dua ile istediği bir güzelliği, hiç tahmin edemeyeceği şekilde karşısında bulması; güzel tevafuklarla karşılaşması, insan için çok büyük nimet, tefekkür ve Allah'a yakınlaşma vesileleridir.

Kimi insanlar çok fazla nimet ve güzellikler içerisinde yaşadıkları halde, bu nimetlerin Rabbimiz'in kendilerine bir ihsanı olduğunu gereği gibi düşünmezler. Oysa ki sonsuz merhamet sahibi olan, çok esirgeyen, çok bağışlayan Rabbimiz kulları için lütfetmekte, onları sayısız rızık, güzellik ve konfor yaratmaktadır. Bazı insanlar ise, bu nimetlerin var olmasını ve kendisine sunulmuş olmasını, gaflet hali içerisinde sıradan bir olay gibi görür. Bu nimetler elinden gidene kadar da, bunların birer lütuf olduğunu fark etmez.

Allah'ın Yakın Takibinin Şuurunda Olmak İmani Neşeye ve Coşkuya Vesile Olur

Allah Kuran ile, insanlar üzerindeki sonsuz rahmetini; iman edenlerin mutlak dostu ve yardımcısı olduğunu; ve samimi duaya kesin olarak karşılık vereceğini kullarına bildirmiştir. Dolayısıyla inanan bir kimse, zaten hayatı boyunca Allah'ın kendisi için yarattığı rahmet tecellilerinin daimi olarak şuurundadır. Sıkıntı ya da zorluklarla bile karşılaşsa, tüm bunların kendisi için özel yaratılan güzellikler olduğunu bilir. Ancak Allah, bu konuda bu kadar kesin ve sağlam bir inanca sahip olan bir kimsenin dahi ülfetini kırarak, onu hayrete düşürecek ve şahit olduğu olağanüstü yaratılış karşısında büyük bir iman coşkusu kapılmasını sağlayacak özel tevafuklar, güzellikler ve detaylar yaratır. Mümin, bu olayların her birinde, Allah'ın sonsuz rahmetinin, sonsuz sevgisinin, kullarına olan yakınlığının ve sıcak bağlantısının tecellilerini görmenin verdiği derin heyecan ve hazları tadar. Tüm ruhu ve bedeni, Allah aşkı, Allah sevgisi ve tutkusu ile kaplanır. Allah'ın sonsuz kudretini, Rabbimiz'in herşeye Kadir, sonsuz seven ve sonsuz merhametli olduğunun tecellilerini gördükçe, Allah'a olan yakınlığı daha da artar.

Fakat müminin böyle bir iman coşkusu yaşaması için, illaki çok büyük olaylara şahit olmasına ya da çok benzersiz nimetlerle karşılaşmasına gerek yoktur. Bazen çok sıradan, ama çok arzulanan bir şeyin,

tam akıldan geçtiği anda kişinin karşısına çıkması; bazen merak ettiği bir konunun cevabının, tam o anda kendisine duyurulması ya da bir an için canının çektiği bir yiyeceğin dahi hiç umulmadık şekilde kendisine ikram edilmesi gibi, küçük ve önemsiz görünen olaylar da gerçekleşebilir. Olayların kendisi belki ehemmiyetsizdir; ancak yaratılan bu tevafukların mümin için taşıdığı mana çok büyüktür. Tüm bunlar, Allah'ın sonsuz hakimiyetinin, sonsuz şefkatinin, her an kullarıyla birlikte olan, herşeyi gören, herşeyi bilen ve duyan olduğunun birer tecellisidir. Ve bu detayların her biri Allah'ın, Kendisi'ni çok büyük bir aşk ve tutkuyla seven kullarına olan yakınlığını onlara hissettirmek için yarattığı sürpriz güzelliklerdir. Ve işte bu büyük gerçeğe şahit olmak da, müminler için çok derin heyecanlar oluşturarak Allah'a yakınlığı artırır. Rabbimiz'in kulları üzerindeki rahmeti ve onlara yakınlığı bir ayette şöyle haber verilmiştir:

"Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağırma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar." (Bakara Suresi, 186)

Yüce Rabbimiz'in lütfuna, merhametine, nimetine ve yakınlığına karşı nankörlük etmek, dünyada ve ahirette karşılığından çok sakınılması gereken bir ahlak bozukluğudur. Allah insanın yegane dostu, tek yardımcısı ve koruyucusu, sığınıp yardım dileyebileceği tek Varlık'tır. Var olduğu andan itibaren insanı hayatta tutan, an an onu koruyup kollayan, sevgisinin merhametinin tecellilerini gösteren, nimetlendiren, rızıklandıran yalnızca Rahman ve Rahim olan Allah'tır. Bu nedenle bu apaçık gerçekleri görmezden gelmek, elbette ki Allah'ın azabıyla karşılık bulabilir. Allah Kuran'da insanları bu gerçek ile uyarmış, nimetine şükreden kullarını da sürekli artan nimetleriyle müjdelemiştir:

*“Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size artırırım ve andolsun, eğer nankörlük ederseniz, şüphesiz, Benim azabım pek şiddetlidir.”
(İbrahim Suresi, 7)*

“ARTIK HAYIRLARDA YARIŞINIZ...”

[Maide Suresi, 48]

Müminler ne için hayırlarda yarışılır?

Hayırlarda yarışmanın karşılığı ne olacaktır?

İnsanlara Kur'an'da, “İnsanlar, ‘iman ettik’ diyerek, sınanmadan bırakılacaklarını mı sandılar?” (Ankebut Suresi, 2) ayetiyle önemli bir gerçek hatırlatılmaktadır. Bu ayetten anlaşılmaktadır ki, bir insan, “ben iman ettim” dedikten sonraki hayatında, gerçekten Allah'ı razı etmek için yaşadığını, O'nun beğendiği ahlakı uyguladığını fiili olarak da göstermelidir. Karşısına çıkan her türlü durumda Allah'ın hoşnut olacağı umulan güzel ahlakı yaşa-

malı, aksi bir tavır sergilemekten dikkatle kaçınmalıdır. Bir kimsenin gerçek ve samimi bir mümin olduğunun en önemli alametlerinden biri budur. Bir başka deyişle kişinin samimiyeti, Allah'ın güzel gördüğü ahlakı yaşama konusundaki çabasıyla anlaşılabilir.

Her insan, vicdanının sesini dinleyip, samimiyetten taviz vermediğinde, -Allah'ın izniyle- Kur'an ahlakını, Kur'an'da örnek gösterilen salih müminler gibi en güzel şekilde yaşayabilir. Allah bir ayette bu konuyu şöyle açıklamaktadır:

“Sonra Kitab'ı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefsine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir.”

(Fatır Suresi, 32)

Müminler Güzel Ahlak Gösterip Allah'ın Rızasını Kazanmak İçin Yarışırlar

Her insan üstün bir ahlaki hedeflemekle ve buna gayret etmekle sorumludur. Bu konuda insanların önünde herhangi bir sınır yoktur. Allah'a gönülden iman eden, O'na samimiyetle yaklaşmaya çalışan her mümin bu ahlaki kazanabilir ve "imani olgunluğa" erişebilir. Bu olgunluğa erişebilmek için güzel ahlaki yaşama konusunda sabır göstermek ve Allah'ın rızasını kazanacak güzel davranışlarda bulunmak büyük önem taşır.

Kin ve Öfkeyi Kalplerden Atmak İçin Yarışmak

Kimi insanlar, birbirlerine karşı kolaylıkla kızgınlık duyabilir, hemen kinlenebilirler. Bunun nedeni, Kuran ahlaki yaşanmadığında, insanların affedicilik, hoşgörü, sabır, sevgi gibi üstün ahlak özelliklerinden uzak bir yaşam sürmeleridir.

Müminin en önemli özelliği ise kinden arınmış olması ve öfkesini yenmesidir. Yaşadığı her olayın Yüce Allah'ın izniyle gerçekleştiğini ve her şeyin bir kader üzerine yaratıldığını bilir, davranışlarını bu bilinçle belirler. Allah bir Kuran ayetinde affetmenin ve bağışlamanın önemini şöyle bildirmiştir:

"... öfkelerini yenenler ve insanlar(daki hakların)dan bağışlama ile (vaz)geçenlerdir." (Al-i İmran Suresi,134)

Ayette bildirildiği üzere müminlere, haklı oldukları konularda dahi insanları affetmeleri emredilir. Bu nedenle müminlerin yaşam boyu süren yarışlarının bir parçası da affetmenin, kin ve öfkeyi kalplerinden arındırmanın yarışıdır.

Tevazu ve Alçakgönüllülükte Yarışmak

Mümin, gerçek tevazunun sadece Allah'a kul olmakla elde edilebileceğini bilir. Çünkü ancak Allah'ın gücünü takdir edebilen akıl sahibi bir insan, Allah'ın karşısındaki aczinin farkındadır. Dolayısıyla büyüklenmenin son derece yersiz olduğunun da bilincindedir. Bundan dolayı müminler büyüklenmekten şiddetle sakınır ve Allah Katında üstün olan alçak gönüllülüğe sahip olmak için birbirleriyle yarışırlar. Müminlerin sahip olduğu bu ahlak bir ayette şöyle bildirilir:

"O Rahman (olan Allah)ın kulları, yer-yüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler..." (Furkan Suresi, 63)

Hayırlarda Yarışmak İçin Harcanan Çabanın Kaynağı Samimi İmandır

İnsanlar iman derecelerine göre birbirlerinden ayrılırlar. Kimi insan Allah'a hiç iman etmez. Kimisi ise sahip olduğu derin Allah korkusu nedeniyle sürekli olarak güzel ahlaklı olmaya, salih amel işlemeye ve dine hizmet etmeye çalışır. Bu çalışma ve hizmet etme aşkı, güzellikleri ve hayırları artırma yarışıdır. Samimi müminlerin amaçları dünyevi bir çıkar elde etmek ya da insanlar arasında bir üstünlük oluşturmak değildir. Onlar sadece Allah'ın emirlerini yerine getirmekte, O'nun beğendiği ahlakı yaşamakta ve Rabbimiz'i razı etmekte yarışır. Bu, iman edenlerin Allah'a olan korkularının ve imanlarının bir gereğidir. Zira kişinin samimiyeti ve ihlası, Allah'ın rızasını kazanmak için harcadığı çaba ile ölçülebilir.

Allah'a ve ahirete gönülden iman eden bir kimse, Allah'ın rızasını en fazlasıyla kazanabilmeyi ve Allah'a en yakın insan haline gelebilmeyi hedefler. Allah'ın kendisinden hoşnut olmasını, kendisine rahmet etmesini ve cennetine layık görmesini ister. Bu nedenle de elinden gelen en fazla çabayı harcar. Aklını, vicdanını ve tüm kapasitesini olabilecek en iyi şekilde kullanarak Kuran ahlakını en mükemmel şekilde yaşamaya çalışır.

Sevgi, Şefkat ve Fedakarlıkta Yarışmak

Sevgi, Allah'ın kalplere yerleştirdiği güzel bir duygudur. Gerçek sevgi, ancak sevginin önündeki bencillik, çıkarıcılık, samimiyetsizlik, kibir ve gurur gibi engellerin kaldırılmasıyla yaşanabilir. Şefkat ise sevgiyi ifade eden en sıcak ve samimi hislerden biridir. Müminler Allah'a, elçilerine ve mümin kardeşlerine duydukları sevgide ve birbirlerine gösterdikleri şefkatte de yarışır.

Dünya hayatının geçici değerlerini elde

etmek için çabalayan ve din ahlakından uzak yaşayan insanların bencil ve cimri tutumlarına karşılık müminler, diğer mümin kardeşlerini ve onların ihtiyaçlarını kendi nefislerinden daha önde tutarlar. Bu tavırlarıyla, fedakarlıkta da çok farklı bir yarış içinde oldukları Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

"Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri sever-

ler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır." (Haşr Suresi, 9)

Sabır ve Kararlılıkta Yarışmak

Din ahlakından uzak yaşayan toplumlarda sabır ve tahammül kavramları çoğu zaman birbirine karıştırılır. Tahammül, hoşla gitmeyen, acı veren bir sıkıntıya katlanmadır. Oysa Kuran'da bildirildiği üzere sabır, mümin için bir sıkıntı kaynağı değildir.

Mümin, coşkulu bir aşkla sevdiği Yüce Allah'ın rızasını kazanmak için sabreder, dolayısıyla sabrından dolayı bir sıkıntıya kapılmaz, aksine manevi bir haz duyar. Kuran'da, müminlerin sabırdaki yarışmaları şöyle bildirilmiştir:

"Ey iman edenler, sabredin ve sabırdaki yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umu-

lur ki kurtulursunuz." (Al-i İmran Suresi, 200)

Güzel ahlak sahibi müminler, Allah yolundaki fikri mücadelelerindeki kararlılıkta da birbirleriyle yarışır, insanlara iyiliği emreder, kötülükten sakındırır ve güzel ahlaka davet ederler. Allah Kuran'da, müminlerin kalplerine kararlılığı ve sabrı verdiğini şöyle bildirmiştir: **"Onların kalpleri üzerinde (sabrı ve kararlılığı) rabtetmiştik..."** (Kehf Suresi, 14)

Güzel Sözlerde Yarışmak

Din ahlakından uzak yaşayan insanlar arasında rekabetin en belirgin gözlendiği yerler sohbet ortamlarıdır. Bu insanlar, birbirlerine sözle üstün gelmenin, iğneleyici ve incitici sözler kullanmanın yarışı içindedirler. Özellikle de haklı, üstün olduklarını ya da iyi bildiklerini düşündükleri konularda bu üslupları çok daha belirgin hale gelir. Oysa Allah Kuran'da insanlara her zaman sözün en güzelini kullanmayı emreder:

"Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardandır." (Al-i İmran Suresi, 114)

“Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle.” (İsra Suresi, 53)

Allah’ın bu hükmünü uygulamakta

yarişan müminler, konuşurken sözün en güzelini kullanmaya gayret eder, insanları onore eden bir üslupla konuşur, yanlış anlaşılmaya meydan vermeyecek sözler kullanırlar.

Hayırlarda Yarışmak Nasıl Olur?

Allah’ın Kuran’da, **“... Artık hayırlarda yarışınız ...”** (Maide Suresi, 48) emri ile bildirdiği yarış, Kuran ahlakından uzak toplumlarda yaşanan türde “birbirini ezme” yarışı değil, tam aksine güzellikleri ve hayırları artırma yarışıdır. Çünkü müminlerin yarışmaktaki amaçları dünyevi bir çıkar elde etmek ya da insanlar arasında bir üstünlük oluşturmak değildir. Onlar sadece Allah’ın emirlerini yerine getirmekte, O’nun beğendiği ahlakı yaşamakta ve Rabbimiz’i razı etmekte yarışırırlar. Nitekim Kuran’da müminleri Allah Katında öne geçiren unsurun böylesine bir çaba ile hayırlarda yarışmaları olduğu bildirilmiştir:

“İşte onlar, hayırlarda yarışmaktadırlar ve onlar bundan dolayı öne geçmektedirler.” (Müminun Suresi, 61)

Salih Amellerde Yarışmak

Allah Katında yaratılmışların en hayırlısının, dünyada salih ameller işleyenler olduğu Kuran’da şöyle bildirilir:

“İman edip salih amellerde bulunanlar ise; işte onlar da, yaratılmışların en hayırlılarıdır.” (Beyyine Suresi, 7)

Salih amel, Allah rızası için faydalı işler yapmak anlamına gelir. Allah’ın Kuran’da emrettiği güzel ahlakın yeryüzünde yaygınlaşması için tüm imkanları ile

çaba harcayan müminler, bütün yaşamlarını da bu şerefli sorumluluğun üzerine kurmuşlardır. Allah'ın rızasını kazanmak için çalışır ve yalnızca bu amaç için yarışlar. Kuran'da bu amaç şöyle bildirilmiştir:

“De ki: “Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alem-lerin Rabbi olan Allah'ındır” (En'am Suresi, 162)

Hayırlarda Yarışanları Ahirette Bekleyen Güzel Karşılık

Müslümanlar sahip oldukları şevk ve kararlılıkla, Allah'ın **“Şu halde boş kaldığın zaman, durmaksızın (dua ve ibadetle) yorulmaya-devam et.”** (İnşirah Suresi, 7) ayetindeki emrini en güzel şekilde yaşayan yeryüzündeki en değerli insanlardır. Bir an bile boş vakit geçirmemeye çalışır, insanın hiçbir zaman için Allah'ın rızasını kazanma konusunda kendisini yeterli göremeyeceğini bilerek

şevk ve istekle hayırlarda yarışırlar. Bu salih kullar, Allah'ın izniyle, dünyada iken durmaksızın çaba harcararak yarışıp öne geçmelerine karşılık olarak ahirette sonsuza kadar en güzel mekanlarda konaklayacak ve nimetler içerisinde ağırlanacaklardır:

“Yarışıp öne geçenler de, öne geçmiş öncülerdir. İşte onlar, yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlardır. Nimetlerle-donatılmış cennetler içinde; Birçoğu geçmiş (ümmet)lerden, Birazı da sonrakilerden. ‘Özenle işlenmiş mücevher’ tahtlar üzerindedirler. Karşılıklı yaslanmışlardır.” (Vakıa Suresi,10-16)

DERİN DÜŞÜNMEYEN İNSANLARIN YÜKSEK İDEALLERİ OLAMAZ

Derin düşünmek niçin
önemlidir?

Şeytan niçin insanları
düşünmekten alıkoymak ister?

Düşünme yeteneği, insana dünya hayatında verilen en büyük nimetlerden biridir. Çünkü insan, ancak düşünerek Allah'ın sonsuz gücünün, kainattaki kusursuz sanatının farkına varır. Yalnızca düşünen bir insan dünya üzerindeki her ayrıntının pek çok hikmetle yaratıldığını, ölümün yakın olduğunu ve dünya hayatında yerine getirmesi gereken bazı sorumlulukları olduğunu kavrar. Kuran'da pek çok ayette ancak düşünen insanların öğüt alabileceği, Allah'ın varlığının delillerini ancak onların görebileceği bildirilmiştir. Nitekim Kuran'ın indiriliş amaçlarından biri, **“(Bu Kuran,) Ayetlerini, iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır”** (Sad Suresi, 29) ayetinde haber verildiği gibi, insanların ayetler üzerinde iyice düşünmeleridir. Ancak insanların bir bölümü düşünmeyi bir zorluk olarak görürler. Hatta bu insanlar, düşünmenin hayatlarına ve kurulu düzenlerine zarar vereceği gibi bir yanılgıya kapılmışlardır. Bu batıl anlayışa göre en istenmeyen şeylerden biri, insana dünya hayatlarındaki sorumluluklarını hatırlatmak, içinde bulundukları gaflet halinden onları çıkartmaktır.

Şeytan İnsanlara Düşünmemeyi Telkin Ederek, Derin Bir Uyku İçine Sürükler

Şeytanın insanları sürüklediği uyku hali adeta bir büyü gibi kişiyi kaplar ve bu kişiye tüm sorumluluklarını, niçin var olduğunu, hayattaki amacını, bir gün gelip öleceğini unutturur. Bu uykunun başka bir türü ise dünya hayatının günlük ve rutin işlerine kendini kaptırmaktır. Belki bu insanlar gün içinde pek çok şey düşünüyor, karar veriyor ya da çözümler üretiyor gibi görünebilirler; ama gerçekte düşündükleri şeyler günlük koşuşturmacanın ayrıntılarından başka birşey değildir. Bu düşüncelerin hiçbirisi insanın yaratılış amacı, dünya hayatının gelip geçici olduğu ve her canlının bir gün gelip toprak olacağı ile ilgili değildir. Ezberlenmiş, öğretilmiş, kalıplaşmış, alışılmış hareketler, konuşmalar ve tavırlar böyle insanların tüm hayatını o kadar kaplar ki asıl olan gerçekler üzerinde düşünmeye gerek dahi duymazlar.

Bu kişiler kendileri düşünmekten kaçtıkları gibi, başkalarının yaptıkları hatırlamalardan da şiddetle kaçarlar. Allah'a iman etmeleri, O'nun rızası için yaşamaları ve Kuran ayetleri üzerinde düşünmeleri için yapılan çağrılardan yüz çevirirler.

Sayın Adnan Oktar düşünmenin önemine şöyle dikkat çekmiştir:

ADNAN OKTAR: Televole kültürü tüm dünyada var. Televole kültürünü yaşayan bazı kişiler için sadece eğlence önemli. Şirket promosyon yiyecek dağıtsın, onları yesinler. Bedava otel olsun, gitsinler orada yatıp kalsınlar. Sonra yine promosyon olarak, bedava uçak bileti olsun. Hayatları böyle geçsin istiyorlar. Fakat ne Güneydoğu'daki PKK sorunu onları ilgilendiriyor, ne Afrika'daki insanların açlığı ilgilendiriyor, ne Irak'taki zulüm ilgilendiriyor, ne Filistin'deki kardeşlerimizin çektiği acılar onları ilgilendiriyor, ne dünyanın diğer ülkelerindeki Müslümanların çektiği acılar; hiçbiri ilgilendirmiyor. Ağızlarına dahi almak istemiyorlar. Çünkü böyle bir konu olduğunda eğlencelerinin bozulduğunu dü-

şünüyorlar. Eğlencelerine münafı olduğu için bu konulara girmek istemiyorlar. Mesela televizyonlarda da öyle programlar oluyor, televole programları. Hep vur patlasın, çal oynasın, gülüşmeler, boş izahlar, boş espriler. Dolayısıyla beyinleri uyuşturan, insanların kişiliğini törpüleyen, onların derin düşünmesini, derinliğini ortadan kaldıran günü birlikçi, bedavacı bir ruh geliştiriliyor. Bunun sonucunda da üretim yapmayan, yani vatanına, milletine bir faydası olamayan ve bunu da zaten hedeflemeyen gibi görünen diyelim, bir kısım insanların gelişmesine vesile oluyorlar. Bu çok ciddi bir tehlikedir.

Bir ara devletimizin mühim bir kuruluşu bu konuda devlete rapor sunmuştu. Tele-

vole kültürünün, Türk kültürünü, Türk manevi yapısını yıkıcı mahiyette olduğu ve tehlikeli olduğu, uzun vadede tahribat meydana getirebileceğini belirtmişlerdi. Ama bakıyoruz, yine aynı çizgide, aynı kafada devam edenler var. İstiyorsa, programı yapsın ama, her programın içerisinde insanları büyük ideallere, büyük düşüncelere davet eden, faydalı düşünceleri savunan, güzel ahlakı, sevgiyi, barışı, kardeşliği savunan üslupların aralara yerleştirilmesi lazım. Bunun kimseye bir zararı olmaz, hatta tam tersine faydası olacağı belli.

Bundan ısrarla kaçınılmasının hiçbir açıklaması yok. Hiçbir mantığı yok. Bu yıkıcı bir tavır olur. Yani toplumun psikolojisini, moral değerlerini uzun vadede törpüleyen ve hatta yıkıma dahi götürebilecek bir zemin hazırlayabilir. O yüzden bundan kaçınılmasının elzem olduğunu düşünüyorum... Öyle bedavacılık, promosyonculuk ahlakı, ruhları da törpüleyen bir

şey. O tip bir gencin ruhunda sevgi, şefkat, koruma hissi pek gelişmez. Egoistlik ve bencillik gelişir. Egoist ve bencil olan bir insan da sevmez, sevilmez. Yani insanlara karşı sevgi duyamaz, suni, sahte sevgiler olur. Mesela geliyor plajda birilerine karşı yapmacık şekilde bir şeyler söylüyor, o da ona yapmacık bir şeyler söylüyor. Ama karşılıklı belli ki ne bir sevgi var, ne samimiyet var, ne bir saygı var. Geçici bir çıkar ilişkisi var. Bu da çok itici tabii.

Halbuki derin dostluklar, samimi sevgiler, derin tutku, akıl derinliği, Allah ile coşkulu bağlantı, bütün insanları koruyup kollama ruhu çok güzeldir. Ahiret inancı olması lazım bir insanda, vatan millet sevgisi olması lazım. Yüksek idealleri olması lazım. Bunlar olmadığında o insanın ruh dünyası fakir olmuş olur, hatta yıkıma uğramıştır, bir anlamda. (Sayın Adnan Oktar'ın Adıyaman Asu TV'deki Röportajından, 4 Ocak 2010)

Allah Dünyadaki Her Varlığı Bir Amaç Uğruna Yaratmıştır

Allah kainattaki her ayrıntıyı insanların, üzerinde düşünmeleri için yaratmıştır. Nitekim Allah Kuran ayetlerinde, yeri, göğü ve ikisi arasındakileri kimin daha güzel davranışlarda bulunacağını denemek için yarattığını bildirmiştir. İnsan kısa dünya hayatı boyunca tüm yapıp ettikleriyle denemektedir. Kendisini yaratan ve ölümden sonra tekrar diriltilip, hesaba çekecek olan Allah'a karşı büyük bir sorumluluğu vardır. Kuran'ı okumak, dinlemek, ayetler üzerinde düşünmek ve anlayıp uygulamak da her insanın en başta gelen sorumluluklarından biridir. Allah bu gerçeğe, **"Onlar, yine de o sözü (Kur'an'ı) gereği gibi düşünmediler mi, yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?"** (Müminun Suresi, 68) ayetiyle dikkat çekmektedir.

Düşünen kişi, kainattaki bu kadar ince nizamın ve kusursuz yaratılış örneklerinin tesadüfen meydana gelemeceğine, var olan herşeyi Yüce Allah'ın yarattığına kanaat getirecektir. Çevresindeki Yaratılış mucizelerini derin derin düşündükçe Allah'ın varlığının delillerini, O'nun yarattığı detaylardaki hikmetleri görerek Allah'a teslim olacak ve sadece O'nun rızasını kazanmak için yaşayacaktır. Bu gerçeği bilen şeytan insanların gaflet içinde bir hayat sürmelerini, Allah'ın ayetlerinden uzak durmalarını, bunun için de düşünmemelerini ister. Allah şeytanın bu hedefini Kuran'da şu şekilde bildirir:

"... Onlar(ı insanları saptırmak) için mutlaka Senin dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım. Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından veollarından sokulacağım..." (Araf Suresi, 16-17)

Şeytan İnsanları Gaflete Düşürecek Çok Özel Ortamlar Hazırlar

İnsanların zayıf yönlerini kullanarak ince planlar yapmak, senaryolar oluşturmak ve bunları insanların nefislerinin en çok hoşlanacağı, en çok zevk alacağı hale getirmek şeytanın başvurduğu yöntemlerdendir. Din ahlakından uzak insanlar da böyle ortamlarda, iman

eden kişilerin aksine Allah'ı unutarak, ahireti hiç düşünmeyerek gaflet içinde bir ruh haline girerler.

Örneğin bazı eğlence yerleri şeytanın bu ince planını kolaylıkla uygulamaya koyduğu mekanlardır. Çünkü dinden uzak yaşayan birtakım insanlar, bu gibi yerlerde hiçbir şey düşünmeden, boş bir zihinle vakit geçirebilmektedir. Bu mekanlarda en değer verilen şeyler giyilen kıyafet, takılan takı, harcanan para ve çevredeki insanlardır. Kimsenin birbirini duymadığı şiddetli bir müzik, dumandan kimsenin kimseyi göremediği puslu bir hava, patlayan flaşlar, yüksek sesli konuşmalar ve bağırtılar biraraya gelince, Allah korkusu olmayan insanların dikkatini kesinlikle toparlayamayacağı ve düşünemeyeceği ortam tamamlanmış olur.

Elbette insanların eğlenmeleri, neşe içinde olmaları, sohbetinden hoşlandıkları kişilerle birlikte olmaları güzel nimetlerdir. Ancak, kastedilen ahiretin unutulduğu, Allah'ın adının anılmadığı ortamlardır. Yaratılış amacını tamamen unutmuş, Allah korkusunu kalbinde hissetmeyen, eğlenmek için değil buradaki gafil havayı yaşamak için vaktini böyle yerlerde geçiren kişilerin ne hayatın gerçek amacını düşünecek ne de anlayacak

halleri kalmaz. Zaten böyle kişilerin, bu tür mekanları tercih edişlerindeki sebeplerden biri de "herşeyi unutmak" ve "düşünmemek"tir ki, bunu da sık sık dile getirirler. Böyle mekanlara, kendi ifadeleriyle "kafasını boşaltmak için gelen" bir insan, on dakika önce akli başında davranırken, bir anda her türlü taşkınlığı normal karşılamaya başlar. Yine kendi ifadeleriyle "çılgınca eğlenmek" adına her türlü garip davranışı makul karşılar, olan bitenlere karşı duyarsızlaşır.

Bu gibi gafil ortamlarda Allah korkusu hissetmeyen insanların zihinlerinden faydalı bir düşüncenin geçmesi neredeyse imkansızdır. Kaldı ki böylesine kontrolden çıkmış, şiddet ve ahlaksızlığın teşvik edildiği bir ortam, burada bulunan kişilerin tam anlamıyla şeytanın telkinlerine açık duruma gelmesine zemin oluşturur. Ve böylelikle şeytan insanların, "düşünmeyin!" şeklindeki emrine itaat etmelerini sağlamış olur. Allah, **"Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaatlerde bulun..."** (İsra Suresi, 64) ayetiyle de şeytanın bu yöntemini haber vermiştir.

İnsanların bir kısmının yoğun bir gaflet

içinde yaşadıkları bu hayat, günümüzde sadece eğlence mekanları ile kısıtlı değildir. Bağırtyla, gürültüyle, taşkınlıklarla insanların Allah'ın ayetlerini düşünmekten uzaklaştırıldıkları her ortam, şeytanın yukarıda bahsettiğimiz planının bir parçasıdır. Futbol maçlarında tribünleri, konserler sırasında stadyumları dolduran kalabalıklardaki bazı kişilerin oluşturdukları ve benzeri ortamlarda, şeytan aynı yöntemlerle kimi insanları düşünmekten uzaklaştırmaktadır. Birçok insan böyle yerlere eğlenmek, keyifli bir spor karşılaşması izlemek ya da güzel bir ses dinlemek için değil, insanlara bağırarak, kavga etmek, olay çıkartmak kısacası her türlü çirkin tavrı göstermek için gelir. Üstelik böyle yerlerde bir iki kişi değil, binlerle, on binlerle sayılabilecek bir kalabalık, toplu olarak birbirlerini olumsuz yönde etkileyebilir ve topluca gafil bir havaya girebilir.

Böyle bir ortamda birçok insan Allah'ın kendisini her yönden sarıp kuşattığını, her an ölüm melekleriyle karşılaşabileceğini aklına getirmeyebilir.

Düşünmekten Kaçınmak İnsanı Ölümden Kurtaramaz

Benzer mekanları gaflete kapılmak için bir fırsat olarak değerlendiren ve gerçeklerden kaçan insan, ölüm meleklerini hiç beklemediği bir anda karşısında gördüğü zaman artık herşey için çok geçtir. Çünkü

kişi dünya hayatını boş amellerin peşinde geçirmiş ve Kuran ayetlerini düşünmekten sürekli kaçmıştır. Düşünmemek için türlü yöntemler denemiş, şeytanın oyunlarına kanmıştır. Oysa ölümü, hayatın geçiciliğini, Allah'a karşı sorumluluklarını düşünen bir kimsenin böyle gafil bir hali kabullenmesi mümkün değildir. Allah'ın her an canını alabileceğini ve ağzından çıkan her söz, aklından geçen her düşünce ve yaptığı her hareketten hesaba çekileceğini bilen bir kişi, nasıl bir ortamda olursa olsun bu gerçekleri aklından çıkarmaz ve gaflete kapılmaz.

Unutulmamalıdır ki, bir mekanda, Kuran ahlakına uygun şekilde eğlenmek yerine taşkınlık yapan bir kişiye de, o taşkınlıkları teşvik edenlere de, masaları devirip pervasız şekilde israf edenlere de ölüm aynı yakınlıktadır. Belki o kişi dışarı çıkar çıkmaz ölüm melekleriyle karşılaşacak, hiç beklemediği bir anda kendini Allah'ın karşısında hesap verirken bulacaktır.

İşte ölüm insana bu kadar yakinken, kişinin gaflet içinde hayatına devam etmesi, freni kopmuş bir kamyonun hızla üstüne geldiğini gördüğü, çarpıp onu parçalayacağını bildiği halde imkanı varken önünden çekilmemesine benzemektedir. Kişi isterse ömrü boyunca yüzlerce, binlerce kez taşkınlıklar sergilemiş, hatta bütün hayatını böyle geçirmiş olsun, ölüm melekleri canını alırken tüm yaşadıklarını geride bırakacaktır. İnsan eğer bu zamanlarını Allah'ın varlığından gafil olarak geçirdiyse

o gün, din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda “dünyayı doya doya, hakkıyla yaşamak” şeklinde ifade edilen bu gafil hayatın, kendisine kayıptan başka birşey getirmediğinin farkına varacaktır. Rabbiniz’i ve hesap gününü unuttuğu için yaptığı her türlü sorumsuzluğun pişmanlığını yaşayacaktır. Allah Kuran’da inkarcıların gaflet içindeyken, kendilerine gelen hatırlatmalara verdikleri tepkileri şöyle bildirmektedir:

“İnsanları sorgulama (zamanı) yaklaştı, kendileri ise gaflet içinde yüz çeviriyorlar. Rablerinden kendilerine yeni bir hatırlatma gelmeyiversin, bunu mutlaka oyun konusu yaparak dinliyorlar. Onların kalpleri tutkuyla oyalanmadadır... (Enbiya Suresi, 1-3)

Bu konuyu önemli kılan asıl sebep, inkar edenlerin gerçekleri -Allah’ın varlı-

ğına dair delilleri ve Kuran’ın hak kitap olduğunu- kasıtlı olarak görmezden gelmeleridir. Bu kimseler bu gerçekleri bile bile inkar eder, düşünmek istemezler. Allah’ın **“... Oysa onlardan bir bölümü Allah’ın sözünü işitiyor, (iyice algılayıp) akıl erdirdikten sonra, bile bile değiştiriyorlardı.”** (Bakara Suresi, 75) ayetinde bildirdiği gibi akıl erdirmekte, ama inkar etmektedirler. Çünkü yaratılış gerçeğini fark etmek ve Yüce Allah’ın eşsiz sanatını takdir edebilmek için uzun uzun düşünmeye, saatlerce araştırmaya ya da okumaya gerek yoktur. İnsan vicdanının sesini dinleyip, samimi bir kalple biraz dikkat sarf ettiği, birkaç saniye düşündüğü takdirde yaratılış gerçeğini inkar edemeyecek duruma gelecektir. Yapması gereken tek şey; vicdanının sesine kulak vermesi ve şeytanın düşünmeyi engelleyen, olumsuz yöntemlerine karşı dikkatli olmasıdır.

Bazı insanlar düşünmenin insana “zarar verdiği” şeklinde batıl bir inanışa sahiptir. Bu büyük yanılgı, aslında şeytanın, insanların Allah’ın ayetleri üzerinde düşünmelerini engellemek için kullandığı bir taktır.

Şeytan insanlara verdiği bu telkin sayesinde düşünmenin onları zora sokacağı, yorulmalarına sebep olacağı gibi bir telkinde bulunarak, onları Kuran’dan uzak tutar. Hatta bazı toplumlarda fazla düşünmenin insanı sözde delirteceğine inanılır. Bu inanç, şeytanın diğer oyunları gibi bir aldatmacadır. Aksine insan düşünmediğinde, düşünmemesinden kaynaklanan akılsızlıklardan ötürü pek çok sıkıntı yaşar.

ALLAH'I ZİKRETMEK KALPLERE ŞİFADIR

Allah'a samimi bir kalple yönelenlerin Allah'la kurdukları bağ çok samimi ve içten olur. Manevi olarak derinleşmekse insan ruhunu mutmain eden büyük bir nimettir. Çünkü ruh ancak maneviyatla, Allah aşkıyla can bulur. Ruhun can bulması bedeni de canlandırır, öyle ki maneviyatı yüksek kişilerin yüzünde bir asalet, nur ve heybet oluşur.

Maneviyatın yüksek tutulabilmesi için Allah'a çok fazla güvenmek, olayları her zaman Kuran ahlakına uygun bir tarzda değerlendirmek ve Allah'ı her zaman gizli ve açık zikretmek çok önemlidir. Zikir insanın beyin hücrelerine kadar işleyerek tüm bedeninde müthiş bir huzura sebep olur. Allah'ı zikretmek hem ruha hem de bedene bereket getirir. Allah bir ayetinde şöyle bildirmiştir.

“Kalpler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur (felah bulur)” (Rad Suresi, 28)

Allah insanı ve tüm evrendeki sistemleri Kendisi'ne bağımlı yaratmıştır. İnsan kendisini ne kadar müstakil zannederse zannetsin her anı Allah'ın kontrolündedir. İnananlar kainattaki tüm ilimlerin, mülkün ve hükmün gerçek sahibinin Allah olduğunu her zaman bilerek, Allah'a yönelirler. Rabbimiz'e karşı boyun eğici ve teslimiyetli davranır, övgüyü daima o güzellikleri yaratan Allah'a yöneltir ve durmaksızın O'nu yüceltip tesbih ederler.

Allah insana şah damarından daha yakındır, zaman ve mekandan bağımsızdır.

Zaten zamanı da mekanı da Allah yaratmıştır. Bu yüzden bizi her an görmekte ve duymaktadır. İnsanın mutlu olacağı bütün güzellikleri yaratmış ve bunlarla bize Kendisini hatırlatmaktadır. Bu hatırlatmaya cevap verenler gördükleri her güzellikten diğer insanlardan çok daha fazla etkilenirler. Allah'ı coşkuyla, aşkla sever, yaratılış delillerini gördükçe Allah'a aşık olurlar.

Allah'ın eşsiz ve üstün yaratma gücünü görmek insana heyecan verir ve şevkle Allah'ı en güzel isimleriyle anarlar. Allah tüm evreni, insanı, hayvanları ve bitkileri benzeri olmayan bir sanatla yaratmıştır ve hepsinde pek çok mucizevi özellikler bulunmaktadır. Bütün bunlar insanın kalbinde müthiş bir heyecan oluşturur. Bunlar üzerinde düşünüp Allah'ın üstün yaratışını ve Yüceliğini durmaksızın anarlar. **“Onlar, ayakta iken, otururken, yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki: “Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru.””** (Al-i İmran Suresi, 191) ayetinde bildirildiği gibi Allah'ı sürekli tesbih ederler.

Mutluluğun Kaynağı Allah'ı Anmaktır

Bazı insanlar, mutlu olmak için birçok yöntem denerler, tatile gider, güzel yemekler yer, televizyon seyredeler... Bunlarla kendilerini oyalamaya çalışır, ancak yine de aradıkları mutluluğa ulaşamazlar. Bunun nedeni ruhlarını tam anlamıyla rahatlatamamalarıdır. Ruh her zaman sevgilisini anmayı, onun yarattıklarını

düşünmeyi ister.

Ruhun isteğini yerine getirmeyip nefsanî yollarla suni mutluluklar aramak ruhu sıkır, bedeni hatta hücreleri bile rahatsız eder. Çünkü kalpler Allah'ın zikriyle huzur bulur.

Bunlar iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberinizi olsun; kalpler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur. (Rad Suresi, 28)

Dünyada yaşayan tüm insanların yapmaları gereken en önemli ibadetlerinden biri Allah'ı anmaktır. Allah bu durumu kullarına Ankebut Suresi'nin 45. ayetinde şöyle bildirmektedir:

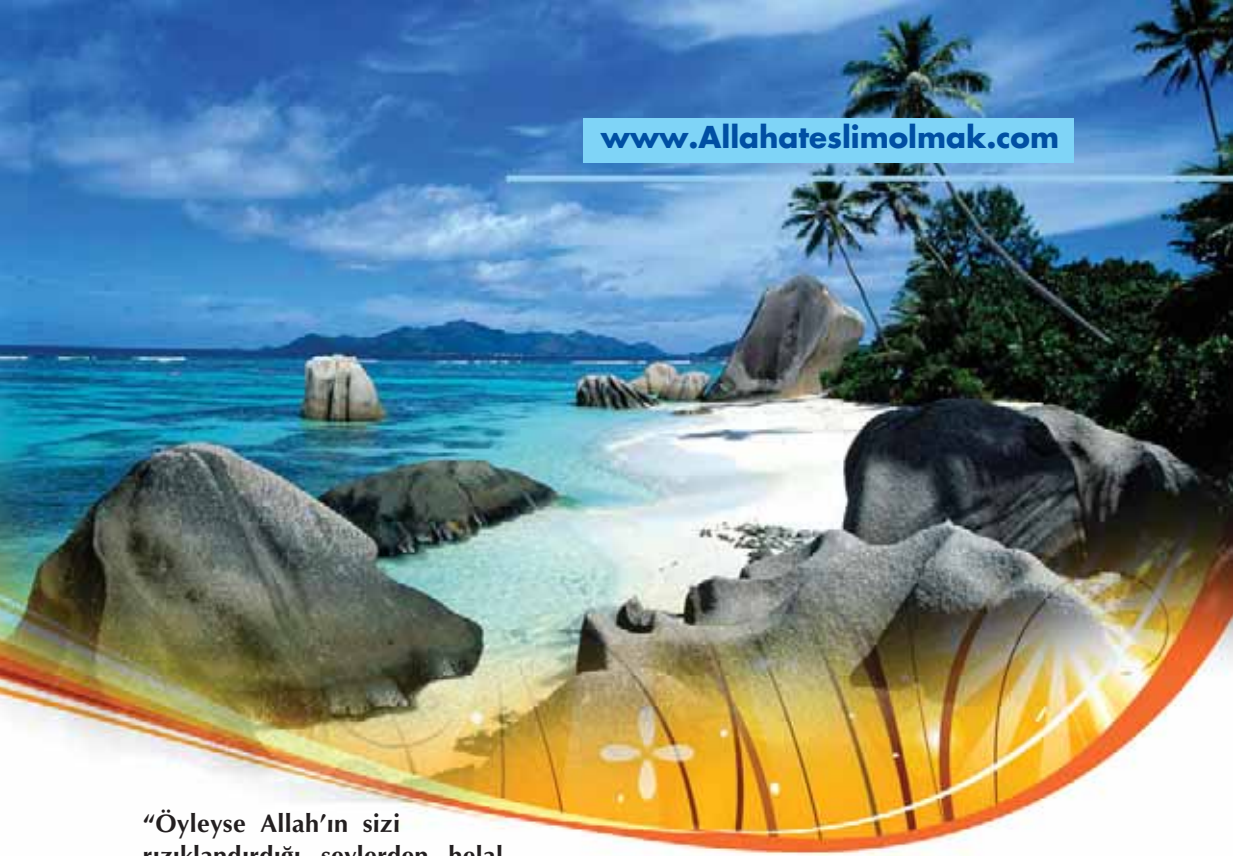
“... Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir.”

Övgüyle ve Şükrederek Allah'ı Zikretmek

Allah sonsuz akıl sahibidir. İnsan Allah'ın karşısında acizliğini ve sahip olduğu herşeyin Allah'ın lütfu ile kendisine verildiğini unutmamalıdır. Allah bize kesintisiz nimet sunmaktadır. İçtiğimiz sudan, nefes almamıza, akıllı olmamızdan sahip olduğumuz şuura, meyvelerden seveceğimiz hayvanlara daha saymakla biti-

remeyeceğimiz çok fazla nimet bulunmaktadır. Bunun bilinciyle kul olduğunu bilen bir insanın zikri de hem samimi hem de derin olur. Her an Allah'ın kontrolünde ve O'na emanet olduğunu bilmenin rahatlığını yaşar.

Allah ayetlerinde şu şekilde bildirmiştir: **“İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Her şeyin Yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, her şeyin üstünde bir vekildir.”** (En'am Suresi, 102)

“Öyleyse Allah’ın sizi rızıklandığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O’na kulluk ediyorsanız Allah’ın nimetine şükredin.” (Nahl Suresi, 114)

Allah’ı En Güzel İsimleriyle Tesbih Etmek

“Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin.” (Taha Suresi, 130)

Allah Kuran’da Kendisini gün içinde sürekli tesbih etmemizi bildirmiştir. Bu konuda çok fazla ayet bulunmaktadır. Allah’ı en güzel isimleriyle tesbih eden insan gün içinde dikkatini Allah’a yönelir, dolayısıyla yaptığı işin bereketi artar ve ruhu Allah’ın anılmasıyla rahatlar. Gün içinde Allah’ı şöyle tesbih edebiliriz:

“SubhanAllah, Allah’ım Seni her türlü eksik ve noksan sıfatlardan tenzih ederim, Sen münezzehsin” deriz. Bu zikir ile, insanın kalbi ferahlar ve içine neşe gelir. Bütün dünyanın Allah’ın kontrolünde olduğunu bilmenin konforunu yaşar.

“Göklerde ve yerde olanların tümü Allah’ı tesbih eder. Mülk O’nundur, hamd (övgü) de O’nundur. O, her şeye güç yetirendir.” (Teğabün Suresi, 1)

“Elhamdülillah, Allah’ım verdiğin tüm nimetler için şükürler olsun, hamdolsun” diyerek nimetlerin güzelliğini, neşesini yoğun bir şekilde hissederiz.

Allah’tan bir rahmet olarak sabah kalktığımız andan itibaren Allah’ın verdiği nimetlerle karşılaşırız. Şuurumuz açıktır, görürüz, düşünürüz, Rabbimiz’i coşkuyla severiz. Tüm bunlar her an şükretmemiz için Allah’ın yarattığı nimetlerdendir.

“Artık, Rabbinin hükmüne sabret; çünkü gerçekten sen, Bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkışında Rab-

bini hamd ile tesbih et.” (Tur Suresi, 48)

“Estağfirullah, Allah’ım beni affet, günahlarımı bağışla” demekle insanın üzerinden büyük bir yük kalkar.

Herkes günaha girebilir. Bu nedenle Yüce Allah’tan bağışlanma dilemeye muhtaçtır. Allah’ın affediciliğine sığınmak insanı cehennemden uzaklaştırır, cennete yaklaştırır. Allah bir ayetinde bağışlanma dilemenin önemini şu şekilde bildirmiştir:

“Hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O’ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbe-leri çok kabul edendir.” (Nasr Suresi, 3)

“Allah-u Ekber, Allah’ım sen çok büyüksün” demek sonsuz büyük güce teslim olmak demektir.

Tüm kainatın Sahibine teslim olmak kalpte büyük huzur oluşturur. Allah ayetinde şu şekilde bildirir.

“Öyleyse büyük Rabbini ismiyle tesbih et.” (Vakıa Suresi, 96)

Rabbimizin ayetinde bildirdiği gibi **“Kalpler yalnızca Allah’ın zikiryle mutmain olur (felah bulur)”** (Rad Suresi, 28) Allah’ı coşkuyla sevenler, Allah’ı gereği gibi ananlar, hakkıyla iman edip hakkıyla korkanlar, işte onlar dünyada ve Allah’ın vaadi olan sonsuz hayat yurdu olan ahirette büyük bir mutluluk içinde yaşarlar.

*Allah'ın Rahmetine Kavuşmanın Yolu,
Her Konuda O'nun Rızasını Aramaktır*

Müslüman bütün insanları ve bütün işleri yaratanın Allah olduğunu ve herşeyin Allah'ın 'Ol' demesiyle olup bittiğini bilir. O nedenle insanın kızacağı, sinirleneceği, endişe edeceği, tedirginlik duyacağı hiçbir durumun olmadığını; her şeyi en ince ayrıntısına kadar en güzel surette yaratanın Allah olduğunun farkındadır. Gün boyunca yaşadığı her dakikayı, Allah'ı daha fazla anarak, Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanma gayesi ile geçirir. Sonsuz ahiret hayatının yanında bir 'göz açıp kapatmak kadar kısa' olan dünya hayatının sadece imtihan yönünden bir değeri olduğunu, bu imtihan ortamını Allah'ı en çok razı edebileceği şekilde geçirmesi gerektiğini bilir. Bu bilinç de müminin akıllı, olgun, vicdanlı ve Allah'tan korkarak hareket etmesine, her anını Allah'ı anarak geçirmesine vesile olur. Kuran'da her an Allah'ı düşünerek ve O'nun rızasını arayarak hareket etmenin mümini Allah'ın rahmetine kavuşturacağı şöyle bildirilmektedir:

*"... Allah'ı çokça zikredin; umulur ki felaha
(kurtuluşa ve umduklarınıza) kavuşmuş olursunuz."
(Cuma Suresi, 10)*

**“... Şüphesiz
kendisine hikmet
verilene büyük
bir hayır da
verilmiştir...”**

(Bakara Suresi, 269)

**Hikmetli konuşmak
ne demektir?**

**Hikmetli konuşma
özellığı nasıl
kazanılır?**

İnsanlar arasında yaygın olan özelliklerden biri, 'gereksiz yere uzatılan ve hikmetsiz olarak yapılan konuşmalar'dır. Bazı insanlar, gün boyunca karşılaştıkları hemen her konu hakkında, -belirli bir amaç olmaksızın- detaylı analizler yapmaktan, her konu üzerinde uzun uzun konuşmaktan çok hoşlanırlar. İstesele birkaç cümlede özetleyebilecekleri bir konuyu, özellikle uzatıp saatlerce irdelemeyi severler.

Bu, özellikle din ahlakına göre yaşamayan insanlarda sıklıkla görülen bir alışkanlıktır. Ancak bu tür insanların dünya hayatına, ölüme, ahirete bakış açıları düşünülecek olunursa, onlar bu alışkanlığı herhangi bir açıdan zararlı bulmazlar. Maddi çıkar elde etmek, itibar, makam ve mevki kazanmak gibi dünyevi idealleri dışında, gerçekten asil ve değerli bir hedefleri yoktur. Bu yüzden de, hayatlarının birçok kıs-

mında oyalanmakta ya da kendi kullandıkları deyim ile 'vakit öldürmekte' bir mahsur görmezler. Dolayısıyla, aynı boşluğun konuşmalarında da olması onları rahatsız etmez. Bu kişilerin aradığı zaten sadece bir şekilde 'vakit geçirmek'tir.

Hikmetli Konuşmanın Kaynağı: Samimi İman

Hikmetli konuşmak, bir insanın olabilecek en doğru, en faydalı ve en yerinde konuşmayı yapabilmesidir. Ancak hikmetli konuşmanın herhangi bir kuralı yoktur. Yerine, zamanına, hitap edilen kişilere ve içerisinde bulunulan şartlara göre değişir. Dahası hikmetli konuşabilmenin kişinin zeka seviyesiyle, kültür düzeyiyle, tahsil durumuyla ya da teknik bilgisiyle de herhangi bir bağlantısı yoktur. Bu gerçekten habersiz olan kimi insanlar, hikmetli ve güzel bir hitabet

yeteneği elde edebilmek için çeşitli kurslara ya da eğitim programlarına katılırlar. Kimileri de bu özelliğin teknik dikkat ile elde edilebileceğini sanırlar; bunun için konuşmalarının edebiyat kurallarına veya güzel söz sanatlarıyla ilgili bazı kitapların öğütlerine olabildiğince uygun olmasına büyük özen gösterirler.

Uzun ve sıra dışı cümleler kurduklarında ya da entelektüel değeri olduğuna inandıkları güncel ya da yabancı terimler kullandıklarında konuşmalarının son derece etkili ve süslü olacağına inanırlar. Oysa bunların hiçbirisi insana hikmetli konuşabilme yeteneği kazandırmaz. Çünkü hikmet ancak imanla, Allah korkusundan kaynaklanan sa-

mimiyetle ve Allah'a duyulan teslimiyetle kazanılabilen bir özelliktir.

Kuran'da meleklerin **"Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm**

ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)" ayetiyle bildirilen tesbihlerinde olduğu gibi, Allah sonsuz hikmet sahibidir ve dilediği kişiye bu nimeti dilediği kadarıyla verir. İnsanın ise Allah'ın kendisine öğrettiği dışında hiçbir bilgisi yoktur.

Hikmetli Konuşmak Kişinin Yaşıyla Bağlantılı Değildir

Allah samimiyeti ve imanı oranında dilediği insana dilediği yaşta hikmet verebilmektedir. Kuran'da bu durumun en güzel örneklerini Hz. Yahya (a.s.) ve Hz. Musa (a.s.)'da görmek mümkündür.

"(Çocuğun doğup büyümesinden sonra ona dedik ki:) **"Ey Yahya, kitabı kuvvetle tut."** **Daha çocuk iken ona hikmet verdik."** (Meryem Suresi, 12) ayetiyle Hz. Yahya (a.s.)'a çocuk yaşta hikmet verildiği bildirilmiştir. Ayrıca, **"O, erginlik çağına ulaşmış olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödülendiririz."** (Kasas Suresi, 14) ayetiyle de Hz. Musa (a.s.)'a erginlik çağında bu nimetin lütfedildiği haber verilmiştir.

Kuran'da peygamberlerin hikmetli konuşmalarına pek çok örnek verilmiştir. Bu örneklerden birinde sırf varlıklı ve zengin olduğu için büyüklük taslayan ve Allah hakkında tartışmaya girişen bir kimsenin, Hz. İbrahim (a.s.)'ın vermiş olduğu hikmetli cevap karşısında kendi samimiysizliğini hemen fark ettiğine şöyle dikkat çekilmektedir:

"Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah Güneş'i doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkarcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez." (Bakara Suresi, 258)

Hikmet Sahibi Bir Kimse Konuşmalarında Kendisini Karşı Tarafa Beğendirmeye Amacı Taşımaz

Mümin bir kimse, kendisine nutku verip konuşturacak olanın Allah olduğunu bilerek Allah'a sığınır ve sadece O'nun rızasını kazanmayı hedefleyerek konuşur. Her an olduğu gibi konuşurken de insanların değil Allah'ın huzurunda bulunduğunun ve konuşmasının ancak O'nun dilemesiyle etkili olacağını şuurundadır. Sözlerinin etkili ve hikmetli olması için Allah'a dua eder. Bu samimiyete karşılık, vicdanı insana söylenmesi gereken en güzel sözleri ilham eder. Dolayısıyla neyin vurgulanması, neye dikkat çekilmesi ya da neyin söylenmemesi gerektiğini; hangi üslubun yanlış, hangi anlatımın etkili olacağını vicdanını dinleyen herkes kolaylıkla bulabilir.

Hikmet Allah'ın İman Edenlere Nasip Ettiği Bir Nimettir

Kuran'ın, "Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene

büyük bir hayır da verilmiştir..." (Bakara Suresi, 269) ayetiyle hikmetin önemine ve insanlar için büyük bir nimet olduğuna dikkat çekilmektedir. Gerçekten de hikmet sahibi bir insan, Allah'ın izniyle dini en güzel şekilde yaşayabilmekte, Allah'ın en razı olacağı konuşmaları yapabilmekte, insanlara Kuran ahlakını en anlaşılır ve en etkili bir biçimde anlatarak çeşitli hayırlara vesile olabilmektedir. Böyle bir insanla muhatap olan kimseler, bu kişinin hikmetli yorumları vesilesiyle olayların fark edemedikleri yönlerini görebilmekte, akledemedikleri akılcı davranışlara yönelebilmektedirler. Hikmetin ne denli büyük bir nimet olduğunun farkında olan müminler dualarında Allah'tan kendilerine 'hikmet, anlatım çarpıcılığı ve etkili bir hitabet kabiliyeti' vermesini isterler. Kuran'da peygamberlerin de bu yönde dua ettiklerine örnek olarak Hz. İbrahim (a.s.)'ın duası verilmektedir:

"Rabbim, bana hüküm (ve hikmet) bağışla ve beni salih olanlara kat; Sonra gelecekler arasında bana bir doğruluk dili (lisan-ı sıdk) ver." (Şuara Suresi, 83-84)

Ayetlerde Allah'ın hikmeti dilediği kimseye verebileceğine ve hikmetin Allah'ın elçilerinin de önemli özelliklerinden biri olduğuna dikkat çekilmektedir. Örneğin **"... Ona hikmet ve anlatım çarpıcılığı vermiştik."** (Sad Suresi, 20) ayetiyle Hz. Davut (a.s.)'a Allah Katından özel bir hikmet ve anlatım çarpıcılığı verildiği bil-

dirilmektedir. **"Yoksa onlar, Allah'ın Kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kısıkanıyorlar? Doğrusu Biz, İbrahim ailesine kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülk de verdik."** (Nisa Suresi, 54) ayetiyle de Hz. İbrahim (a.s.)'a hikmet verildiği haber verilmiştir.

Her davranış, her düşünce gibi her söz de hesap gününde insanın önüne çıkartılmak üzere saklanmaktadır. Sarf edilen her faydalı ve hikmetli söz, insanı ahirette kazançlı çıkaracak, Allah'ın rızasını, cennetini ve rahmetini kazanmasına vesile olacaktır. Allah Kuran'da müminin bu konuda göstermesi gereken ahlakı şöyle bildirmiştir:

"Boş ve yararsız olan sözü' işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: "Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin yapıp-ettikleriniz sizindir; size selam olsun, biz cahilleri benimsemeyiz" derler." (Kasas Suresi, 55)

"Ki onlar, yalan şahidlikte bulunmayanlar, boş ve yararsız sözle karşılaştıkları zaman onurlu olarak geçenlerdir." (Furkan Suresi, 72)

Karşı Tarafın Kalbinde Derin Etki Uyandıran Hikmettir

Kuran ahlakının yaşanmadığı yerlerde yapılan süslü ve edebi konuşmaların aksine hikmetli konuşan insanın sözleri karşı tarafın kalbine etki eder. Samimi bir insan hiçbir zaman için insanların takdirini hedefleyerek konuşmaz. Kuran ahlakından uzak olan insanların asıl amaçları ise

kendilerini insanlara beğendirmek olduğu için, bu durumda samimiyet tamamen ortadan kalkar. Samimiyet olmayınca doğal olarak hikmetli konuşma da olmaz. Burada ancak teknik bir etkiden söz edilebilir.

Konuşmacı kimi zaman sırf bir konuda ne kadar derin bilgiye sahip olduğunu ortaya koyabilmek adına dinleyenlerin hiçbir şekilde işine yaramayacak pek çok gereksiz konuşma yapar. Kimi zaman da son derece basit bir mantıkla ve kısa birkaç cümleyle anlatabileceği bir konuyu iki-üç saatlik bir konuşmanın içinde boğar. Oysa iman eden bir insan bir konuyu olabilecek en açık ve anlaşılır, en özlü, etkileyici ve karşı tarafa fayda sağlayacak üslup ile anlatır. Amacı ne kendini beğendirmek ne de karşı tarafa üstün görünmektir. Amacı sadece

Allah'ın rızasını kazanmak için karşı tarafa

faydalı olabilmektir. Niyeti halis olduğu için Allah'ın izniyle bu çabası en hayırlı şekilde sonuçlanır.

Unutulmamalıdır ki hikmetli konuşmak, önemli bir iman alametidir. Hikmetli konuşan müminlerle karşılaşan kimseler, Müslümanların samimiyetlerinden, yüksek kişiliklerinden ve üstün ahlak kalitelerinden çok etkilenirler. Böylece iman sahipleri gösterdikleri tavırlar ve yaptıkları konuşmalarla Allah'ın dilemesiyle pek çok insanın "kalplerinin imana ısınmasına ve imana yaklaşımlarına" vesile olurlar. Müminlerin sahip olmaları gereken bu önemli özellik, Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

"Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütlerle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir." (Nahl Suresi, 125)

Müminler Yüksek İdeal Sahibidirler

Mümin, 'çok yüksek ideallere sahip insan' demektir. Müslüman, dünyada kendisine verilen sınırlı süre içerisinde, olabilecek en fazla hayırlı söz, davranış ve faaliyeti sığdırmaya çalışır. Uyku, yemek, beden temizliği gibi zaruri ihtiyaçlarına, olabilecek en akılcı ve en az vakti ayırarak, hayatının geri kalan tüm bölümünü Allah'ın rızasını kazanabileceği çalışmalara ayırır.

Dolayısıyla müminin boş vakti yoktur. Allah Kuran'da, müminin bu konudaki bakış açısının nasıl olması gerektiğini şöyle bildirmiştir:

"Şu halde boş kaldığın zaman, durmaksızın (dua ve ibadetle) yorulmaya-devam et." (İnşirah Suresi, 7)

Bu nedenle Müslüman bir konudan bahsederken, konuyu olabilecek en özlü, en kısa ve en hikmetli şekilde özetlemeye çalışır. O konu çözüme kavuşturulduktan sonra ise, sırf vakit geçirmek için gereksiz detaylarla, amacı olmayan yorumlarla ya da tekrarlarla konuyu uzatmaz.

GÜVENSİZLİK SEVGİYİ ZEDELER

Çevrenize baktığınızda, ailenizin, arkadaşlarınızın, kısaca herkesin rahat ve güzel yaşamak için çaba sarf ettiğini görürsünüz. Öncelikle rahat yaşamak için hem bizim, hem de çevremizdeki insanların mutlu olması önemlidir. Çünkü insan için en büyük konforlardan biri sevdiklerinin rahat ve mutlu olmasıdır. Peki, bu mutluluğu engelleyen sebepler nelerdir?

Dünyada en yaygın olan duygu korkudur. Çeşitli şekillerde ortaya çıkan korku insanın yaşam kalitesini ve konforunu ortadan kaldıran bir duygudur. Günümüzde özellikle gelecek korkusu insanları sarmış durumdadır. Bu korkunun sonucunda da sevgiyi, mer-

hameti, fedakarlığı ve şefkati kaybetmiş insanlar oluşmaya başlamıştır. Çok ufak çıkarlar için bile çatışmaya giren insanlar vardır. Birçok kişi, annesiyle, babasıyla, kardeşiyle, arkadaşıyla kavga halindedir. Bu, insanların ruhlarını muazzam yıpratır. Ayrıca bu

kavgayı görenler de, strese girer. Çünkü ruhumuz sükunet, huzur, rahatlık ve güven içinde yaşamak için yaratılmıştır. Allah insanı zayıf olarak yaratmıştır. Mesela gürültü, olumsuz bir konuşma veya üslup insanı rahatsız, tedirgin eder ve sıkıntıya sokabilir. O nedenle insanlar dost olunacak, sevilecek, saygı duyulacak kişilerin arayışı içindedirler, her zaman bu kişileri tercih ederler. Tercih edilen insanların en önemli vasıfları fedakarlık, duyarlılık, ince düşünce, şefkat, merhamet, akıl, dikkat, dürüstlük, vefa ya da sadakattir.

Ancak bir de dostluğun temelini oluşturan hayati bir özellik vardır ki, bu da **'güvenilir olmak'**tır. Güvenilir olmak hiç kuşkusuz ki, iki insan arasında 'derin bir dostluk kurulmasını' sağlayan en önemli etkidir.

Güven temeli üzerine kurulu bir dostlukta ileride bir gün, özellikle menfaatin çatıştığı durumlarda sadakatin ve vefanın devam etmesi çok kolay sağlanabilir. Güvenilirlik aynı zamanda samimi sevginin zeminini de oluşturur.

Sevginin En Önemli Göstergesi Güvenilir Olmaktır

Gerçek sevgide güven çok önemlidir. Bunun gereği olarak karşıdaki kişi güzelliğini, maddi birikimini, itibarını yitirse de sevgi bitmez, bilakis daha da artar. Çünkü önemli olan kişinin ahlakı ve karakteridir. İnsanlar birbirlerinin, güvenilirlik, şefkat, merhamet, cömertlik, ince düşünce, fedakarlık gibi güzel özelliklerine her şahit olduklarında sevgileri katlanarak artar.

Zaman içerisinde insanların kişiliklerinin gelişmesi ve güvenilirliklerinin artması ile birlikte, sevgi de derinleşir. Gerçek sevgide asla bıkmaya ve sıkılmaya olmaz. Çünkü gerçek sevgi maneviyata dayanır.

Maneviyatın güzelliğini yaşamayan insanlar arasında samimi sevginin oluşmamasının nedenlerinden biri de bu güven duygusunun eksikliğidir. Çünkü güvensiz bir ortamda, karşılıklı çıkara dayalı, her an zarar görmekten korkan tedirgin bir ilişki söz konusu olur. Bunun bir sonucu olarak da kendilerini, insanlardan gelecek zarardan korumak için sürekli tetikte olan insan karakterleri gelişir. Küçüklüğünden beri *"babana bile güvenme"* mantığı ile yetişen, çevresindekilere asla güvenmemesi telkin edilen kişiler için sevdikleri kişiye gü-

venmeleri çok zordur. Karşılıklı güvene dayanmayan birlikteliklerde ise gerçek sevginin yaşanmayacağı açıktır, çünkü bu gibi ilişkilerde herkes kendi istek, çıkar ve tutkuları için yaşar. Nitekim bazı insanlar sevginin neden yok olduğunu düşünmek ve çözüm aramak yerine, çözümsüz bir sistem içinde sevgiyi hiç hissedemeden yaşayabilmektedirler.

Sevginin yerine tercih ettikleri duygu ise

bitmeyen bir hırdır. Bu hırs para kazanma tutkusu, gösteriş yapma ya da itibar elde etmeye çalışma gibi çeşitli şekillerde ortaya çıkar. Oysa dünyevi nimetler, onların asıl sahibi Allah (Allah'ı tenzih ederiz) unutulurak kullanıldığında insana sadece mutsuzluk, huzursuzluk, tedirginlik ve yalnızlık gibi duygular getirir. Her şeyin bir gün ölümle son bulacağını düşündüğümüzde bu hırsların ne kadar boş olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

Güvenin Temeli Allah Korkusuna Dayanır

Bir insanın bir başkasıyla 'dost olması'; 'tüm hayatını, kusur ve eksikleriyle, güzellikleriyle, nimetleriyle ve tüm açıklığıyla, dürüstçe o insana da açması' demektir. Gerçek dostluk, 'hiçbir konuda sır saklamaksızın, tedbir alma ya da gizlenme gereği hissetmeksizin, içteki en derin duygulara kadar, hiçbir noktada engel koymaksızın o kişiyi sırdaş edinmek' demektir. Dolayısıyla dost olunacak kişinin öylesine bir güven telkin etmesi gerekir ki, karşı tarafın aklında hiçbir zaman için,

"Şöyle yaparsam ne der?", "Bu fikrimi nasıl karşılar?", "Beni yanlış anlar mı?", "Kusurlarımı öğrendiğinde bana olan sevgisi azalır, saygısı zedelenir mi?" gibi 'soru işaretleri' oluşmamalıdır. İleride bir gün, özellikle de iki tarafın menfaatleri çatıştığında, bu kişilerden biri, hiçbir zaman için karşı tarafın sadakatsizliğinden, vefasızlığından yana bir şüphe ya da tedirginliğe kapılmamalıdır. Her ne olursa olsun, on yıllarca görüşülemese de, ölene kadar bir kez bile konuşma imkanı olmasa da, kalpte yaşanan samimi sevgi ve dostlukta hiçbir değişiklik olmamalıdır. Aleyhte çeşitli konuşmalar anlatılsa, olumsuz telkinler yapılsa, bunlara dair sözde açık deliller sunulsa dahi, bunların, kişi üzerinde hiçbir etkisi olmamalıdır.

Birbirinden farklı iki ayrı insan arasında böylesine sağlam bir güven oluşması ise, elbette ki ancak **'samimi Allah korkusu ve derin iman'** neticesinde mümkün olabilir. Dünya üzerinde bunun dışında iki insan arasında gerçek ve sağlam dostluk anlayışının kurulabilmesi mümkün değildir. İnsanların birbirlerini sevmeleri, beğenmeleri, sadakat göstermeleri ya da birbirlerine karşı güvenilir oldukları izlenimi vermeleri, yalnızca belirli menfaat ortaklıklarının gerekliliklerinden kaynaklanır. Bu çıkar

dengelerindeki en küçük bir değişiklik ise, tüm bu beğeni, sevgi, dostluk ve güvenilirlik iddialarının da bir anda ortadan kalkmasına yol açar. Ancak eğer iki insan dostluklarını imandan kaynaklanan bir güvenilirlik üzerine kurmuşlarsa, böyle bir durum asla söz konusu olmaz. Elbette ki güvene dayalı

böyle gerçek bir dostluk, dünya hayatında insanlara sunulan en büyük konforlardan biridir, huzur ve rahatlık vesilesidir. İnsanın adeta kendisiyle muhatap oluyormuşçasına, bir başkasının yanında da aynı rahatlığı, aynı güven ortamını bulabilmesi çok büyük bir nimettir.

İnsanların en önemli ihtiyaçlarından biri, 'kendilerini güvende hissedecekleri ve güven duyacakları bir ortamda olmaları'dır. İşte bu nedenledir ki dünya hayatında da, insanlar fıtrat olarak, hemen her yerde öncelikli olarak ciddi şekilde bir 'güvenlik arayışı' içerisindeyirler. Oturacakları evi, yaşayacakları semti, çalışacakları yeri, gidecekleri okulu seçerlerken, öne sürdükleri öncelikli şartlarından biri, her zaman için mutlaka 'güvenliğin sağlanması'dır. Tüm hayatlarını böyle bir ihtiyaç içerisinde yönlendirirken, elbetteki dostlarını seçerken de en dikkat ettikleri konulardan biri yine 'güvenilirlik' olmaktadır.

Dost Olunacak Bir İnsanda 'Güven' Arayışı İçerisinde Olmak, Çok Hayati Bir İhtiyaçtır

Bir insan çok güzel özelliklere sahip olsa, pek çok açıdan kendisini çok iyi yetiştirmiş olsa da, güven telkin eden bir kişilik sergilemediği sürece, iman şuuru almış bir insan için bu kişi, *'temkinli olunması gereken'* bir insandır. Eğer bir kişi, kendisine karşı temkinli olunmamasını, yanında rahat olunmasını, samimi olunmasını istiyorsa, bunun için gereken en acil ihtiyacın, karşı tarafa 'güven vermek olduğunu' bilmelidir. Diğer güzel özelliklerini daha da artırarak; örneğin çalışkansa daha da çalışkan, merhametliyse daha da merhametli ya da ince düşünceliyse daha da ince düşünceli olmaya çalışarak, bu durumu değiştirmesi söz konusu değildir. Bunun için öncelikli olarak yapması gereken, *'Nasıl güven veren bir insan olabilirim?'* diye düşünmek ve bunun gerekliliklerini uygulamak olmalıdır.

Güvenilir bir insanın en önemli özelliklerinden biri, Allah'tan çok derin bir saygı ile korkup sakınması ve Allah'a gönülden, katıksız bir imanla aşk ve tutkuyla iman etmiş olmasıdır. Allah'ın rızasını, dünyanın hiçbir menfaatine asla değişmemesidir. Allah'ın sevgisini kazanabilmek için dünyanın her türlü zorluğuna, sıkıntısına hiç tereddüt etmeksizin zevkle göğüs gerebilmesidir. Allah'ın hoşnutluğunu, asla nefsinin hoşnutluğuna değişmemesidir. Allah'ın bir emrini uygulamada asla gevşeklik göstermemesidir. Kendinden önce her zaman mutlaka dinin ve inananların menfaatlerini gözetmesidir. Böyle güzel ahlaktaki bir insan, nefsinin adeta terk etmiştir. Allah rızası için sevdiğilerini, dostlarını her zaman için kendi nefislerinden önde tutar.

Kendini temize çıkarabilme peşinde olmaz. Hep karşı tarafı haklı çıkaran, hatayı, kusuru kendi üstlenip, karşı tarafı koruyup kollayan bir ahlak gösterir.

Dolayısıyla güven vermek isteyen bir insan öncelikle mutlaka **'nefsini terk etmiş olmalı'**dır. Nefis sevgisi terk edilmeden, bir insanın tam olarak güvenilir olma vasfı gösterebilmesi söz konusu olmaz. Her zaman nefsinin yanında olan bir insan, kimseyle gerçek anlamda dostluk kuramaz. Çünkü 'sevdiği ve dost olduğu insan mı, yoksa kendi nefsi mi?' diye bir seçim söz konusu olduğunda, her zaman karşı tarafı bırakıp mutlaka kendisini tercih edecektir. Nefsinin memnuniyetini sağlamaya çalışmaktan vazgeçemeyecektir.

İşte dünya hayatında 'samimi dostluklar kurmak', 'gerçek dostluğun güzelliğini yaşamak' isteyen her insan, tüm bu bilgileri bir kez daha düşünmeli, ahlakını bu yönde bir

kez daha gözden geçirmelidir. 'Güven arayışı'nın çok önemli bir ihtiyaç olduğu ve bir insanın bir başkasında, imandan sonra arayacağı özelliklerden birinin bu olduğu asla unutulmamalıdır. Sorunu başka detaylarda arayıp sonuç almaya çalışmaktansa, asıl ihtiyacın 'güven' olduğu tam olarak anlaşılmalıdır.

Nitekim Kuran'da, cennete giren müminlerin, orada 'esenlik ve güvenlik temennisiyle' karşılanacağını bildirmiş olması, dünya hayatında da bu özelliğin kazanılmasının ne kadar önemli bir ihtiyaç olduğunun anlaşılması açısından çok hikmetlidir:

"Gerçekten takva sahibi olanlar, cennetlerde ve pınar başlarındadır. Oraya esenlikle ve güvencikle girin." (Hicr Suresi, 45-46)

Sayın Adnan Oktar Diyor ki:

**“İnsanlar arasında güvensizlik ve sevgisizlik hakim,
Mehdiyetle birlikte yeryüzüne sevgi hakim olacaktır.”**

ADNAN OKTAR: İnsanlar ölüyor, tanı-
nan bilinen insanlar ölüyor. Neredeyse
günaşırı eski sanatçılar, tanınmış, derin in-
sanlar, Allah tutkusunu iyi bilen insanlar,
biri ikişer dünyadan çekiliyorlar. O
ayarda artık sanatçı gelmiyor, o ayarda
bilim adamı gelmiyor, yani gidenlerden
sonra bir boşluk oluşuyor, bu da ahir
zaman alameti, bu kıyametin yakınlığını
göstereyor. Normalde, gidenden daha
iyisi de gelebilir ama öyle olmuyor. İşte
Cenab-ı Allah, son olarak hateme veli
yani Hz. Mehdi (a.s.)'ı göndermiş, talebe-
lerini göndermiş, dünya onunla hatem bu-
luyor, son buluyor. Ondan sonra kıyamet
ve insanların yeniden dirilişi, ondan sonra
gerçek hayat başlayacak, inşaAllah.
İman zafiyeti olduğu için de, insanların
büyük bir bölümü birbirlerine ne güveni-
yorlar, ne de seviyorlar. Hatta “babana
dahi güvenme” diyorlar, bu çok yaygın.

Çok korkunç bu dünya. Annene gü-
venme, babana güvenme, kardeşine gü-
venme, arkadaşına güvenme, bir kısım
devletler halkına güvenmiyor, halk devlete
güvenmiyor. Bu acı, bu felaket, bu sevgi-
sizlik, bu güvensizliğin hemen kalkması

lazım. Bunun için de Allah sevgisi gereki-
yor. Allah'ı sevmeyen mi, sistem böyle iş-
liyor. Deccaliyetin insanları adeta
cehennemin içine atması işte bu. Rivayette
hadislerde Peygamberimiz (s.a.v.), “dec-
calin cenneti ve cehennemi vardır” diyor.
Çok büyük cehennemi var deccalin, işte
dünyayı cehenneme çevirerek insanları o
cehennemin içine attı deccal. Sevgisiz-
likle, muhabbetsizlikle, güvensizlikle in-
sanlar yanıp kül oldular, mahvoldular.
Yani üretim kabiliyetleri kalktı, güçleri kal-
madı. Avrupa'nın bedeni çöktü, adamlar-
ın bedeni çöktü çalışmıyor adamlar,
üretim yapamıyorlar, kafaları durdu. Bir
şey icat edemiyor, bir şey yapamıyorlar,
gelişme durdu, öldü Avrupa. Amerika'da
da bu şekilde.

Allah'a isyan, insanlığı mahvetti. Ama
yeniden insanlar Allah'ı sevmeye başladı-
lar, Allah'ı tanımaya başladılar, bir süre
sonra sadece Allah'tan bahsetmeye baş-
layacaklar, ondan sonra dünya günlük
güneşlik olacak, ondan sonra cennet gibi
olacak, inşaAllah. (Sayın Adnan Oktar'ın
31 Ocak 2013 tarihli A9 Tv röportajın-
dan)

Bir Ayet Bir Açıklama

“Gerçekten Ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım.” (Taha Suresi, 82)

Allah'ın bağışlayan sıfatı, Rabbimiz'in insanlara sunduğu en büyük nimetlerden ve kolaylıklardan biridir.

Bir insanın günah işlemesi, o kişinin artık doğru yolu bulamayacağı anlamına gelmez. Allah ayetinde, günahlarından dolayı samimi bir şekilde tevbe eden, bağışlanma dileyip artık o günahı işlememeye azmeden, salih amellerde bulunan, Kuran ahlakını yaşayıp, doğru yola erişen herkesi bağışlayacağını bildirmektedir.

Allah, insanlara hata ve günahlarından dolayı her zaman bağışlanma dileme ve tevbe etme imkanı tanır. Samimi olarak hatalarından vazgeçen ve Allah'a tevbe eden kimse Allah'ın kendisini bağışlayacağını umabilir. Allah Kuran'da pek çok ayette 'Affeden', 'Bağışlayan' 'Koruyan' 'Rahmet eden' olduğunu bildirir. Allah'ın Tevvab

yani 'Tevbeleri kabul eden', Gafur yani 'Bağışlayan', Rahman yani 'Merhamet eden' yüce sıfatları pişman olan ve tevbe eden herkesin üzerinde tecelli eder. Allah bir ayetinde **“Haber ver kullarıma; şüphesiz Ben, Ben bağışlayanım, esirgeyenim.” (Hicr Suresi, 49)** diye buyurarak kullarını müjdeler.

Allah'ın şefkatini, merhametini, bağışlayıcılığını göz ardı eden kişi kendi kendine zulmetmiş, aynı zamanda da Kuran ahlakının gereğini uygulamamış olur. Hatalar, bu hatalar karşısında bunlardan hemen vazgeçen ve Kuran'a uygun bir tavır sergileyerek bunları telafi eden samimi müminlerin ahiretteki derecelerini yükseltir, onları olgunlaştırır, eksiklik ve acizliklerinin, kuluklarının daha iyi bilincine varmalarını sağlar. Önemli olan kişinin günahında ısrar etmeden hemen pişman olup tevbe etmesidir.

Müminin sık sık tevbe etmesi onun tevazusunun ve Allah karşısında aczini ve farkını bilmesinin bir alametidir. Allah'ın rızasına uygun bir harekettir. Bu ibadete karşılık olarak da Allah çok tevbe eden kişilerin kalbine ferahlık verir, üzerindeki ağırlığı kaldırır, aklını açar.

MÜLTECİLERE DESTEK OLMAK ALLAH'IN RAZI OLACAĞI EN GÜZEL TAVİRDİR

- Muhacirler günümüzdeki ismiyle mültecilere karşı Müslümanların tutumu nasıl olmalıdır?
- Mültecilere yardım edilmesi Müslümanlara neler kazandırır?

Birleşmiş Milletler dünya üzerinde yaklaşık 50 milyon mültecinin olduğunu bildirmekte ve bu mültecilerin çok büyük bir bölümünü Müslümanların oluşturduğuna dikkat çekmektedir. Özellikle de sömürgeci ülkelerin İslam topraklarının zengin kaynaklarını ele geçirme hedefleri nedeniyle son bir asırdır milyonlarca Müslüman toprağını, evini, işini terk etmiş, komşu ülkelerde, kamplarda çok zor şartlar altında yaşamak zorunda bırakılmışlardır. Savaş, şiddet ve işgal neticesinde gerçekleşen bu ilticaların

ardından terk edilen topraklara başka halklar yerleştirilmiştir. Örneğin günümüzde Filistin halkının üçte ikisi mülteci konumundadır. Hatta Filistin'in içinde yaşayanların dahi büyük bölümü evlerini terk etmek ve kamplarda yaşamak zorunda bırakılmışlardır. ABD müdahalesinin ardından çok sayıda Iraklı, zulüm gördükleri Burma'da evlerini terk eden Arakanlılar, 2 milyona yakın Afgan, Keşmirli, Somalili, Rohingya'lı kısacası yüzbinlerce mülteci var. Şimdi de Suriye'de yüzbinlerce mülteci ana yurtlarını terk etmektedir.

İslam Tarihinde Mülteci Hukuku Çok Önemli Bir Yer Tutar

İslamiyet'in ilk yıllarında işkence ve zulüm dayanılmayacak noktaya geldiğinde Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) ve Muhacirler Medine'ye iltica etmişlerdi. Mekke'den Medine'ye göç eden bu Müslümanlara "Muhacirler" yani göç edenler denilmiştir. Muhacirler Medineli Müslümanlar tarafından çok güzel bir şekilde ağırlandılmışlardır. Muhacirleri barındıran, onlara her türlü yardımda bulunan Medineli Müslümanlar ise "Ensar" (yardım edenler) olarak adlandırılmıştır, Allah bu iki mümin topluluğunun her ikisinden de razı olduğunu şöyle bildirmektedir:

"İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler (çaba harcayanlar) ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mümin olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır." (Enfal Suresi, 74)

Peygamberimiz (s.a.v.)'in "Ensar-yardımcı" ismini verdiği Medine halkı önceki yıllarda hac mevsimlerinde Mekke'ye giderek gizlice Resulullah (s.a.v.)'e biat eden ya da biat eden Müslümanların tebliği ile İslam dinini kabul eden Yesriblilerden oluşuyordu. İslam'ı Mekkeli Müslümanların

çoğundan daha geç kabul etmişlerdi ama onlar gibi güzel ahlaklı, samimi ve fedakardılar. Bu değerli zatlar kendilerine sığınan Muhacirleri kardeş bilmiş, mallarını evlerini, yiyeceklerini Muhacirlerle gönülden paylaşmışlar ve üstün bir ahlak göstermişlerdir. Allah Ensar'ın gösterdiği bu güzel ahlakı şöyle bildirmiştir:

“Kendilerinden önce o yurdu (Medine’yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin ‘cimri ve bencil tutkularından’ korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır.” (Haşr Suresi, 9)

Ensar'ın bu güzel ahlakı hayırlara ve

sile olmuş ve İslam sadece Medine'ye değil tüm dünyaya yayılmıştır. Allah hicret edenleri ve onlara yardım eden bu üstün ahlaklı Ensar'ı Tevbe Suresi'nde şu şekilde müjdelemektedir:

“Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük ‘kurtuluş ve mutluluk’ budur.” (Tevbe Suresi, 100)

Kuran ayetlerinde gösterdikleri fedakarlık, sevgi, şefkat ve merhametleri övülen bu topluluğun güzel tavırları günümüzdeki mülteciler için de uygulanmalıdır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Zamanındaki Ensar Gibi Suriyeli Mülteci Kardeşlerimize Sahip Çıkmak İslam Anlayışının Gereğidir

Suriye ile ilgili tartışmaları dinlemek, bazı provokatörlerin çirkin tavırları yüzünden bu mazlum insanların tekrar savaş ortamına dönmeyi tercih ettiklerini duymak, gümrük kapılarında beklerken yüzlerindeki o çaresiz ifadeyi görmek vicdan sahibi insanların tümünü elbette çok rahatsız etmiştir. Düşünün ki bu insanların çok büyük bölümü meslek sahibi, geniş imkanlara sahip, evi, arabası, geçim kaynakları olan insanlardı. Ancak Suriye'deki zulüm o kadar şiddetli ki, ölüm korkusuyla arkalarına dahi bakmadan kardeş topraklara iltica ettiler, hicret ettiler. Her an bombalanmak, tecavüze uğramak, dipçiklerle öldürülmek yerine Muhacir olmayı, mülteci olmayı tercih ettiler. Yıllardır emek emek kurdukları hayatlarına dair hiçbir şeyi akıllarının ucuna dahi getirmeden sadece ailelerini koruyabilmek için topraklarımıza sığındılar.

Ülkemize gelen bu Suriyeli kardeşlerimizle olan ilişkimizi politika, siyaset veya ülke ekonomisi çerçevesinde düşünmek, “konjonktür, jeopolitik, reelpolitik” gibi kavramların arkasına sığınarak soğuk açıklamalar yapmak insanlığımız adına büyük bir felaket olur. Bizim hayatımıza dair her şeyi olduğu gibi halihazırda yaşanan bu durumu da İslam ahlakı çerçevesinde, sağduyu ve vicdanla düşünmemiz ve ona göre vicdanımızı kullanarak davranmamız gerekir.

Allah'ın Kuran'da Bildirdiği Üstün Merhametli Ahlak

Allah Kuran'da Muhacirlerle, yani zalim yöneticilerin elinde zulüm gören savunmasız insanlarla karşı karşıya olduklarında Müslümanların nasıl bir tavır göstermeleri gerektiğini şöyle bildirir:

“Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: “Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahip) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla” diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

Ayette bildirildiği gibi mazlum erkekler, kadınlar ve çocuklar söz konusu olduğunda Müslümanların hemen yardıma koşmaları emredilmektedir. Bu yardım zamanın şartlarına göre gerekirse savaşmak, gerekirse tüm imkanlarını onlar için seferber etmektir. Allah bu ayetiyle ırk, inanç, mezhep hiçbir ayırım gözetilmeden zulme

uğratılan her kavme yardım etmeyi Müslümanlar üzerine bir sorumluluk kılmıştır.

Kuran ayetlerinde zulüm gören bir kavme yardım için gerekirse savaşılması emredilirken, evini, yiyeceğini, suyunu ve diğer maddi imkanlarını bu mazlum insanlarla paylaşmamak, yardıma muhtaç olan savunmasız insanlara yardım etmemek, sadece kendi çıkarlarını düşünmek Kuran'da yerilen, çirkin bir davranıştır. Kuran'da “yolda kalmış kişilere” yardım eli uzatılması şöyle emredilmiştir

“Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsrâf ederek saçıp-savurma.” (İsra Suresi, 26)

Görüldüğü gibi yolda kalmış kişiler

Kuran ayetlerine göre yardım etmede öncelikli bir gruptur. Mültecilik ise yolda kalmışlığın, yani evsiz, yiyeceksiz bir yolculuk halinin tam karşılığını oluşturmaktadır.

İşte İslam ahlakının ve vicdanın bir gereği olarak bizler de Peygamberimiz (s.a.v.)'i ve sahabeleri üstün bir ahlak ör-

neği göstererek en güzel şekilde karşılayan Ensar gibi olmalıyız. Kendimizden önce Suriyeli kardeşlerimizi düşünmeli, önce onların yiyeceğini, içeceğini, sıcakını, yatacak yerini temin etmeli, onları rahatsız edecek her türlü tavır ve konuşmadan dikkatle kaçınmalıyız.

Hicret, yalnızca Peygamberimiz (s.a.v.) döneminde yaşamış olan sahabeler için değil, onlardan sonra yaşayan ve onların yolunu izleyen tüm müminler için son derece güzel bir örnek oluşturmaktadır. Önemli olan ise, hicretin şeklinden çok, hicret sırasında yaşanan manevi gelişim, imani olgunluk ve güzel ahlak ya da bir başka deyişle hicretin ruhudur. Bu ruh, farklı şekillerde de olsa tüm müminler tarafından her çağda ve her coğrafyada yaşanabilir.

ADNAN OKTAR:
***“Suriyeli mülteci
kardeşlerimizin yaşadığı
zulme seyirci kalmak
olmaz”***

“Suriyeli mültecilere yönelik sözler çok ayıptır, misafire böyle söylenmez. Bakın, bu insanlar nasıl geliyor biliyor musunuz?

Kaçıyor çocuklarıyla beraber, diyorlar ki “Çocuklarımıza, kızlarımıza tecavüz ediyorlar, bizleri öldürecekler” diyorlar. “Allah rızası için bizi kurtarın” diyorlar. Kapıya gelmiş, sen de kapıyı yüzlerine kapatıyorsun. Ne konuma düşersiniz biliyor musunuz, Allah vermesin. Bu cinayetlere, tecavüzlere seyirci kalmış olursunuz o zaman. Bir çocuğu biri kesmeye kalkıyor, elini kaldırmış, elini tutsan durduracaksın. Ne demektir bu? Tutmazsa elini, bu cinayete sessiz kalmış olur o kişi, Allah vermesin.

Yapmayın, etmeyin. 1 milyon kişi bile olsa Türkiye’ye alacağız Suriyeli kardeşlerimizi.

Provokasyon yapıyorlar, provokatörler buluyorlar. Biz bunlardan etkilenmeyiz, 100 bin bomba patlatsalar, biz Suriye’den bize sığınan insanlara kapı kapatmayız. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı yapılınsınlar, kanun çıkarılsın, geri göndermeyelim onları Suriye’ye veya iki vatandaşlıkları olsun. Türk vatandaşlığına da geçirelim. Ev yapalım yerleşsinler Hatay’a.

Allah vermesin, bu nasıl bir şeydir böyle? Allah Katında sorumluluğu olabilir bunun. Cinayete seyirci kalınmış olur böyle bir durumda.

Ben merak ediyorum, bu kişiler kendileri Suriye’de olsalardı ve birileri onları öldürmeye kalksaydı, çocuklarına hanımlarına tecavüz etmeye yeltenselerdi ve kapı da yüzlerine kapatılsaydı, nasıl karşılardı bu durumu?

Tabi ki hiç kimse bunun kendisine yapılmasını kesinlikle istemez. (12 Mayıs 2013, A9 TV)

Mültecilere Yardım Kişide İman Derinliği ve Olgunluk Kazandırır

Mültecilere yardım insanın nefsindeki cimri ve bencil tutkuların arınmasına vesile olur. Dolayısıyla Peygamber Efendimiz (s.a.v.) zamanında olduğu gibi mültecilere yardım edenler ve onlara maddi manevi çeşitli imkanlar sunanların Allah'ın izniyle imanları sağlamlaşmış ve ahlakları olgunlaşmıştır. Çünkü mültecilere yardım edenler sahip oldukları tüm malları Allah'ın rızasını kazanabilmek için kullanarak, dünya hayatına dair hiçbir maddi imkana değer vermediklerini gösterirler. Mümin kardeşlerinin huzuru ve rahatlığı için her türlü fedakarlıkta bulunurlarken, kendi nefislerindeki tüm bencil duygulardan kurtulmuşlardır.

Bu nedenle mültecilere yardım her şeyden önce imanda derinleşmek, kamil imana kavuşmak için önemli birer vesiledir. Allah Ku-

ran'da onların bu üstün ahlakını şöyle haber vermektedir:

“Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler (çaba harcayanlar) ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir.” (Enfal Suresi, 72)

Zaman, Ensar'ın gösterdiği üstün ahlakı, fedakarlığı gösterme zamanıdır. Ensar gibi olmak ihtiyaç içinde olana kucak açmaktır, gerekirse aç kalmak ama Muhacir'i yedirmek, gerekirse uyumamak ama Muhacir'e yatacak yer sağlamaktır. Ensar gibi olmak ırk, din, renk ayırımı gözetmeksizin muhtaç olanı bağrına basmak demektir. Bize yakışan şartlar, ne olursa olsun Ensar gibi olmaktır.

